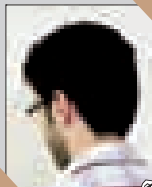

خواب خبرنگاری ...

سینا فرام روی

همدان-پیام: در تقویم ما روزهای زیادی وجود دارند مثل روز انرژی هسته‌ای و همینطور روز مبارزه با سلاح‌های شیمیایی و میکروبی و البته و در کنار اینها روز خبرنگار هم وجود دارد و اینکه و در تقویم روزی به نام خبرنگاران نام‌گذاری شده، در نوع خود کلی با حال است و انصافا دستشان درد نکند.

اما دیشب در فکر خبرنگار و خبرنگاری بودم و در همین فکرها به خواب رفتم. در خواب دیدم که از در روزنامه همدان پیام وارد شدم، همه جا را بخار و دود گرفته بود و کلا فضا خیلی شبیه فیلم‌ها بود، از پله‌ها بالا رفتم و سردبیر را دیدم که روی یک صندلی چرخ‌دار نشسته و مدام دارد دور خودش می‌چرخد و موبایلش را نگاه می‌کند. گفتم: سلام. مثل اینکه روز خبرنگار است و این برنامه‌ها! سردبیر خندید و گفت: همه چیز که الکی نیست. گفتم: بله می‌دانم. سردبیر گفت: می‌دانی خبرنگاری چطور شغلیه؟ گفتم: تا حدودی! سردبیر باز هم خندید و گفت: پس نمی‌دانی. بیا این کاغذ را بگیر و بخوان. سپس باز هم صندلی‌اش را چرخاند و مشغول کار با موبایلش شد. روی کاغذی که سردبیر به من داد، متن زیر نوشته شده بود:

«خبرنگاری جزو مشاغل بسیار آسان است و شما در طول خدمت شریف خبرنگاری دچار هیچگونه مصیبت و مشکلی نخواهید شد. زندگی خبرنگاران به شکل بسیار آرامی سپری می‌شود و امید به زندگی در بین خبرنگاران میانگین بسیار بالایی دارد و حدود ۱۰۰ تا ۱۰۲ سال است. سالانه افراد بسیار زیادی برای استخدام به عنوان خبرنگار در آزمون‌های استخدامی شرکت می‌کنند اما تعداد کمی از آنها موفق به استخدام می‌شوند.»

با خواندن این متن کلی تعجب کردم و دنبال

فرد دیگری می‌گشتم که به یک باره آقای رحیمی را دیدم که لباس تیم استقلال را پوشیده بود و با اسپری سبز داشت روی دیوار تحریریه می‌نوشت: «رو قلب من نوشته... پاس سلطان عشقه» گفتم: چرا دارید روی دیوار می‌نویسید؟ رحیمی گفت: پسر جان! توی خواب هر اتفاقی ممکنه رخ بده! منطق که نداره... گفتم: خبرنگاری چطور است؟ خوش می‌گذرد؟ رحیمی هم مثل سردبیر خندید و گفت: وخیز بیا اینجا، این کاغذ بخوان تا بدانی خبرنگاری یعنی شی! روی کاغذ آقای رحیمی متن زیر نوشته شده بود:

«خبرنگاران دارای حقوق و مزایا و درآمد بسیار خوبی هستند و غالبا جزو قشر مرفه جامعه به حساب می‌آیند. بر اساس آمار منتشر شده توسط یک سازمان غیرحسابی که کلی تلاش کرد نامش فاش شود، میانگین درآمد یک خبرنگار در سال از درآمد سالانه یک کارمند ارشد شرکت مایکروسافت با حق عائلهمندی و عیدی و اضافه کاری‌اش بیشتر است.»

همینطور سرگردان در ساختمان پیام داشتم می‌گشتم که با خانم حبیبی رو به رو شدم. او هم داشت می‌خندید. گفتم: چرا همه دارید می‌خندید؟ او هم گفت: چی می‌خوای؟

گفتم: سوزه روز خبرنگار است. گفت:

شیب آخر رو نوشتی؟ گفتم: نه امروز وقت ندارم. می‌خوام بدونم خبرنگاری یعنی چی! حبیبی

در حالی که همچنان داشت می‌خندید، گفت: تا نیم ساعت

دیگه، وقت داری شیب رو

بنویسی. این کاغذ رو بخون تا در مورد خبرنگاری اطلاعات پیدا کنی. روی این کاغذ هم نوشته بود: «از آنجا که ساعت کاری خبرنگاران بسیار کم است، غالب آنها از شدت خوشحالی و خرسندی، بیشتر روز را به انجام حرکات موزون و بروز شادی مشغولند و واقعا شاغلان این حرفه روزهای بسیار پر جنب و جوش و مفرحی دارند.»

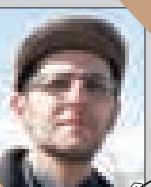
اما آقای ناصر نژاد هم در گوشه‌ای از دفتر نشسته بود و سرش توی کاغذها بود و می‌خندید. گفتم: شما مشغول نوشتن هستید؟ سرش را بالا نگرفت ولی گفت: نه مشغول خواندن هستم. بیا تو هم این متن را بخوان. کاغذی به من داد که رویش نوشته بود:

«بر اساس بررسی‌های انجام گرفته توسط موسسات فرا مرزی، میزان تمایل به فعالیت در زمینه خبرنگاری در بین جوانان بسیار زیاد است، به حدی که غالب افراد در سنین ۱۶-۲۵ سالگی دوست دارند خبرنگار شوند و همینطور طی یک بررسی آماری مشخص شد که بزرگترین حسرت ۹۵ درصد مردان و زنان بالای ۸۰ سال این است که در جوانی خبرنگار نشده‌اند و ۵

گفتم: سوزه روز خبرنگار است. گفت: شیب آخر رو نوشتی؟ گفتم: نه امروز وقت ندارم. می‌خوام بدونم خبرنگاری یعنی چی! حبیبی در حالی که همچنان داشت می‌خندید، گفت: تا نیم ساعت دیگه، وقت داری شیب رو

این عکاسه!!!

عبدالله مرادی

همدان-پیام: عبدالعلی مرادی عکاس روزنامه‌مونه که با هنر عکاسی خودش برخی ناگفته‌های خبری رو به تصویر می‌کشه. جا داره با فرارسیدن روز خبرنگار از زحمات این همکار رسانه‌ایمان که همیشه مثل بقیه همکارامون که در حوزه های دیگه مثل تایپ و ویراستاری و طراحی و توزیع پشت دوربین و دور از نگاه‌ها کار می‌کنند این روز رو بهش تبریک بگیم.

رسانه

ویژه روز خبرنگار

غلط نگنم داره از
مراسم "روز خبرنگار" میاد...!

فاطمه حبیبی*

همدان پیام: ضمن قبولی طاعات و عبادات و توفیق روزافزون هم استانی های عزیز؛ بار دیگر با فرارسیدن ۱۷ مرداد ماه "روز خبرنگار"، این روز را به تمامی اهالی رسانه استان تبریک می گوئیم. مراسم روز خبرنگار که هر ساله ۱۷ مردادماه با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و خانه مطبوعات استان برگزار می شود، امسال به خاطر همزمانی با شب قدر یک روز قبل یعنی امروز ۱۶ مردادماه برپا می شود. جا دارد از تمامی عوامل رسانه که پشت صحنه مطبوعات فعال هستند و هیچ وقت زحمات آنان دیده نمی شود قدردانی کنیم. ویژه نامه تخصصی روز خبرنگار با مطالب تحلیلی و گزارش ها و مقاله های علمی همراه با مطالب طنز و کاریکاتور با نام "پیام رسانه" پیش روی شماست. آنچه در این ویژه نامه به آن پرداخته شده است بعضا مشکلات و کاستی های است که گاها از جانب خود رسانه ها و یا مسئولان ایجاد شده است. در اینجا دارد یادی از مرحومه ژایلا اتابکی همکار سابقمان نیز که در سال‌های پیش در چنین روزی کنارمان بود یادی کنیم. روحش شاد.

© دبیر ویژه نامه

سکوت به چند دلیل

همدان‌پیشام: یک سال دیگر از آخرین مراسم بزرگداشت مقام خبرنگار گذشت و باز هم ۱۷ مردادی دیگر از راه رسید و یک روز از سال این فعالان فرهنگی و پیشرو در فرهنگ‌سازی خودشان در رسانه‌ها پررنگ می‌شوند و البته به همت خودشان و همان رسانه‌هایی

که در آن فعالیت کرده و مشغول به کارند.

حرف و حدیث درباره خبرنگار و جایگاه و شأن خبرنگاران و اهالی رسانه و غیره بوده و همیشه هست و باز هم وعده‌هایی جدید در راه است که البته گویا امسال تنها کسی که به یادش بود روز خبرنگار در پیش است و تذکر داد خجسته نماینده مردم همدان و قلمبین در مجلس بود که خواستار رسیدگی به وضعیت معیشتی خبرنگاران شد.

حرف برای گفتن بسیار است اما به چند دلیل این روزا به کام کسانی که می‌خواهند رُست رسانه‌ای بگیرند و خود را از اهالی رسانه و حامی رسانه‌ها قلمداد کنند تلخ نمی‌کنیم زیرا که:

۱- سخن گفتن از وضعیت معیشت و رفاهی خبرنگاران آنقدر تکراری شده است که دیگر همه آن را از حفظ می‌دانند.

۲- وعده و وعیدهای فراوان عملی نشده که برای خبرنگاران یک امر عادی است که دیگر نیازی به بازخوانی مجدد آن نیست.

۳- مدیران رسانه‌ای ما همچنان به دنبال آن هستند که رسانه‌ها ابزاری باشند برای تکیه بر صندلی قدرت

و پس...
کاتال‌های تبادل و گردش آزاد اطلاعات چنان سخت و تنگ شده است تا بهانه‌ای باشد برای تکزذب و رد آنچه که رسانه‌ها در ضعف عملکرد مدیران دولتی می‌گویند.

۵- انتقادپذیری دیگر تنها یک شعار است برای نشان دان صده صدر کذابی برخی‌ها و تنها طلب آنان تعریف و تمجید است و نقد را بر اساس افکار و اندیشه‌های شخصی تعریف و مرزبندی می‌کنند.

گوشه‌اک از دستاوردهاک «همدان‌پیام»

همدان‌پیشام: در کارنامه روزنامه همدان‌پیام علاوه بر فعالیت‌های رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی و انعکاس خبر، افتخارات دیگری نیز ثبت شده است که به طور اختصار در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱- صدور مجوز همدان‌پیام به برکت سفر مقام معظم رهبری به استان در سال ۸۳
۲- انتخاب مدیرمسئول روزنامه به عنوان مدیرمسئول نمونه کشوری از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اعزام به ترکیه برای گذراندن دوره آموزشی در سال ۸۵
۳- کسب رتبه برتر در جشنواره مطبوعات غرب کشور

در دوره‌های سوم و چهارم این جشنواره.

۴- کسب رتبه‌های مختلف در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و استانی.

۵- انتخاب مدیرمسئول روزنامه «همدان‌پیام» به عنوان کارآفرین برتر در سال ۱۳۹۰ به واسطه ایجاد اشتغال برای بیش از ۱۳۰ نفر به طور مستقیم و بیش از ۵۰۰ نفر به طور غیر مستقیم.

۶- انتخاب مدیرمسئول همدان‌پیام به عنوان خَبر در ۹- برگزیده طرح حجاب و عفاف هجدهمین جشنواره تئاتر کودک.

۸- کسب رتبه‌های ممتاز در اطلاع‌رسانی چهار دوره جشنواره فیلم کودک در همدان و یک دوره جشنواره تئاتر کودک.

۹- تشکیل تیم فنی، مهندسی و کارشناسی در حوزه رسانه و چاپ با حضور اساتید و کارشناسان این دو حوزه از پایتخت کشور و برخی استان‌ها در کنار اسان همدان.

۲۱- حضور در کنفرانس‌های بین‌المللی مختلف.

سرای خبرنگاران یا خانه مطبوعات

بالاخره جایگاه خبرنگار کجاست!؟

مجلهٔ «همدان‌پیام» در سال ۱۳۷۷ در تهران چاپ می‌شد.

همدان‌پیشام: هفدهم مردادماه از راه رسید، روزی از تمام روزهای خدا که متعلق به خبرنگاران است و به نام روز خبرنگار در تقویم ایرانی ثبت شده است. اینکه روز خبرنگار چرا و به چه بهانه شکل گرفت و خبرنگاران و اهل رسانه و قلم را در چنین روزی به تکاپو واداشت، داستان مفصلی دارد که یادآوری آن در این فرصت کم حق مطلب را ادا نمی‌کند. ولیکن همین قدر بدانیم که خبرنگاری سختکوش و جان برکف از میان خیل خبرنگاران ایرانی سال ۱۳۷۷ از کشور افغانستان در خاک و خون تهیده سر درآورد و بر سر آن بود که ظلم و جور استکبار جهانی و خونخوار دست‌نشانده او یعنی طالبان را که جان مردم مسلمان و مظلوم افغانستان را در شیشه گرفته بود و چهره تاریکی از دین‌انسان‌ساز اسلام را بر جهانیان نشان می‌داد به تصویر قلم بکشد، اما جان بر سر سودای خود گذاشته و روز هفدهم مردادماه سال ۷۷ در شهر مزارشریف و در محل کنسولگری جمهوری اسلامی ایران به همراه تعدادی از کارمندان کنسولگری به شهادت رسید.

به حرمت همت بلند شهید صارمی، روز خبرنگار هم در ایران نقش تقویم شد. اما جای بسی تأسف که تاکنون در آیین‌های سالانه و به بهانه روز هفدهم مرداد جایگاه و نظام خبرنگار تا قد و قواره یک ضیافت شام و یک بسته کادوی پارچ و لیوان یا چیزی در حد آن پایین آورده می‌شود و یک سال دیگر و دیگر هیچ!؟

بر اساس آمارهای جسته و گریخته هم‌اینک حدود یکصد هزار نفر از جمعیت کشور عضو جامعه رسانه‌ای هستند و در کسوت خبرنگار برای نشریات و خبرگزاری‌ها و صدا و سیما و سایت‌های خبری فعالیت می‌کنند. متأسفانه بخش کوچکی از این جمعیت که با خانواده‌هایشان قشر عظیمی را تشکیل می‌دهند، مشمول قانون استخدامی کشور هستند و از مزایای کارکنان رسمی دولت استفاده می‌کنند اما اکثر خبرنگاران بدون هیچ‌گونه پشتوانه استخدامی در مطبوعات محلی و نشریات متعلق به بخش خصوصی و سایت‌های خبری اشتغال دارند و از مزایای قانون کار محروم می‌باشند. خانه مطبوعات برای حمایت از خبرنگاران و استیفای حقوق این قشر محروم شکل گرفت و انتخابات آزاد ملاک وجاهت و جایگاه اجتماعی و قانونی خانه‌های مطبوعات در سراسر کشور است. هیأت مدیره و اعضای شوراهای مرکزی خانه مطبوعات در طول یک و نیم دهه گذشته از تمام ابزارهای ارتباطی و جایگاه اجتماعی خویش نزد مدیران و مسئولان ملی و استانی برای ارتقای جایگاه خبرنگاران تلاش کرده و این موفقیت در استان‌های مختلف با شدت و ضعف نسبی بین جامعه خبرنگاران ملموس می‌باشد.

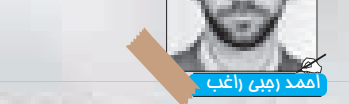
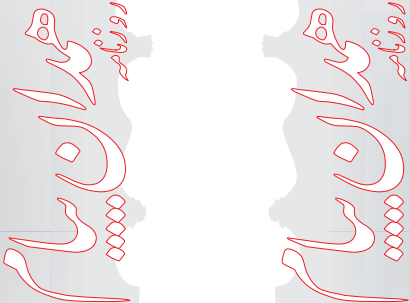
تنها ضعف خانه مطبوعات در تمام استان‌ها، نبود پشتوانه مالی و استقلال بودجه است و این معض بزرگ مانع انجام بسیاری خدمات بنیادی برای خبرنگاران می‌باشد. بر اساس تجربه نگارنده در مناطق گوناگون کشور، در هر کجا که دیدگاه مسئولان نسبت به مطبوعات و خبرنگاران، روشن و واقع‌بینانه بوده، خدمات بیشتری توسط خانه مطبوعات، به ثمر رسیده است و برعکس آن نیز صادق است.

به دنبال چالش‌های به وجود آمده پیرامون چگونگی اصلاح آیین‌نامه خانه مطبوعات، اخیراً سرای خبرنگاران نیز با مسئولیت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل شده و چند استان کشور اقدام به تأسیس سراسری خبرنگاران کرده‌اند و همدان پیشقدم در شروع به کار این تشکل جدید به شمار می‌آید.

به گفته مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان، سرای خبرنگاران با هدف تبیین بیشتر جایگاه خبرنگاران و تأمین بخشی از مطالبات اجتماعی و قانونی این قشر پویا و فرهنگ‌ساز پایه‌گذاری شده و نه‌تنها مقابل خانه مطبوعات نیست، حتی در موازات این تشکل قدیمی هم قرار ندارد.

نکته مشخص و روشن این است که خانه مطبوعات و سرای خبرنگاران در سطح کشور اگر بخواهند با موضع‌گیری‌های سلیقه‌ای رو در روی هم بایستند، هرگز قدم مثبتی برای رفاه حال خبرنگاران و تثبیت جایگاه اجتماعی آن برنخواهند داشت. حداقل قضیه این است که اگر خانه مطبوعات مشخصاً در استان همدان مجهز به ابزار اجرایی و قدرت مالی برای اعضای خود نبود، اما در عمل و در چالش‌های دشوار از حقوق آنان دفاع کرده و اجازه تعدی به مقام و جایگاه این سربازان رکن چهارم دموکراسی نداده است.

از سراسری خبرنگاران نیز انتظار می‌رود با استفاده از امکانات و پشتوانه اجرایی که در اختیار دارد، بستر مناسبی برای رشد کیفی و توان حرفه‌ای اهل رسانه فراهم ساخته و ماهیگیری را برای آگاهی و دانایی بیشتر به خبرنگاران مقدم بر اهدافی سهمی از ماهی حاضر و آماده برای آنان بداند.

احمد رزایی (رئیس‌رأغب)

همدان‌پیام: یاران همیشگی سلام. خوشحالم که یکسال دیگر نیز ما را تحمل کردید. انگار همین دیروز بود، سال ۱۳۷۲ را می‌گویم که خبرنگاری را از صدا و سیما تجربه و آغاز کردم. بعد در سال ۸۲ فعالیتم با کیهان و عندلیب ملایر و سال ۸۶ با همدان‌پیام خبرنگاری را ادامه دادم. وای از دست این روزها که هی می‌گذرند نه انگار که تا دیروز ۱۶ مرداد و از پس فدای آن روز ۱۸ مرداد خواهد بود و آنان حتی میل دیدن روی ما را ندارند چه رسد به خبر و مصاحبه و گزارش و مشورت و ده‌ها چیز دیگر. حالا کادویی را هر چند قابل(!) در دستان خود گذارده‌اند که هدیه دهند نه به من! خوشحال نشوید به از ما

روز خبرنگار مبارك «ن» باد

بهرترانی (از لحاظ مد، قیافه، تیپ، پارتی، مدرک و...) که در مرکز استان تشریف دارند نه به من شهرستانی یه لا قبا.

بعد یک مهمانی در سال یکبار که مرکزنشینان با اهل و عیال و فک و فامیل حضور داشته و من شهرستانی در آن سال یکبار نیز باید خانواده را باز تنها گذاشته و برای یک بزم شبانه راهی مرکز استان شوم.

واقعا اهل و عیال ما شهرستانی‌ها چه گناهی کرده‌اند که باید سالی یکبار نیز به احترام شغل خبرنگاری همسر یا پدرانشان یک شب با خیال راحت در کنار آنان نبوده و در این همایش شرکت نکنند.

بگذریم که من نه برای هدیه و شام و... که برای دل خود کار می‌کنم و اگر به شما خواننده محترم اثبات نشده به همشهریان خودم کاملاً آشکار و محرز است که چه حرف‌هایی را به جان خریده و چه موقعیت‌های شغلی را از دست داده و همه اینها را به جان خریدم ولی از نوشتن دست برداشتم.

لزوم حفظ قداست قلم

مردم و ملت‌های جهان دارید که اگر ارشاد کنید مردم را، بالاتر از طاعت‌هایی است که در گوشه خانه یا یک مجلس که چند هزار نفر هستند می‌باشد. قلم شما اگر ارشادی باشد ملت را به راه راست هدایت می‌کند و می‌تواند مردم را از انحراف نجات دهد.»

این بیان رسا و ساده به خوبی گویای نقش و اهمیت قلم و در عین لزوم حفظ و حراست از جایگاه و قداست قلم است.

یک استاد دانشگاه نیز در خصوص رعایت انصاف در رسانه چنین می‌گوید: «انصاف در رسانه یعنی اینکه چیزی را بدانیم و به خاطر منافع شخصی‌مان کتمان نکنیم و برای اینکه مسائل سیاسی مانع ما نشود او را از دور خارج نکنیم.» محمدصادق کوشکی در ادامه می‌گوید: «می‌توانیم به صراحت بگوییم که وضعیت اطلاع‌رسانی در جامعه ما متأسفانه به شدت بیمار است و اخلاق و قواعد حقوقی و قواعد فقهی تقریباً در آنها رعایت نمی‌شود. بخش زیادی از فضای رسانه‌ای ما بیمار است. نشریات

اینکه در برخی روایات «مداد العلما افضل من دماء الشهداء» ذکر شده است.

آنچه برای ما خبرنگاران مهم است لزوم حفظ قداست قلم است؛ زیرا اهمیت قلم آنچنان با ارزش است که خداوند در قرآن به آن قسم یاد می‌کند «ن والقلم و ما یسطرون؛ قسم به قلم و آنچه می‌نویسند.»

پس اگر قلم‌ها در انجام وظیفه خود دچار لغزش و خطا شوند از رسالت اصلی خویش دور شده‌اند و این دور شدن آسیب‌های فراوانی بر پیکره اجتماعی وارد خواهد ساخت.

آنچنان که امام خمینی رهبر کبیر انقلاب اسلامی در این زمینه می‌فرماید: «... اگر خدای نخواسته قلم‌های شما بلغزد و از تعهدی که برای

خداى تبارک و تعالٰی باید داشته باشید غفلت فکری و روشنگری در جامعه است که شهید صارمی در این راه هم با قلم خود برای مبارزه با انحرافات روشنگری کرد و هم با نثار خون پاکش انجام وظیفه نمود که قداست قلم و قداست خون شهید در کنار یکدیگر قرار گرفتند؛ کما

روز خبرنگار

یادآور نگارش خون

بر صفحه عشق

با نام شهید صارمی

همدان‌پیام: ۱۷ مردادماه سال ۱۳۹۱ است. درست ۱۴ سال از شهادت خبرنگار دلیر کشورمان می‌گذرد. خبرنگاری که در چنین تاریخی توسط نیروهای طالبان ناجوانمردانه چهره در نقاب خاک کشید. از آن سال تاکنون سالروز شهادت «محمود صارمی» را به عنوان روز خبرنگار نام‌گذاری کرده‌اند

به راستی کاش می‌شد لااقل مسئولان در حد حرف و شعار همچون سال‌های گذشته خبرنگاران شهرستان را قبول داشتند.

کاش می‌شد مسئولان یکبار هم که نسبت به خبرنگاران فرقی قائل نبودند (مثل همیشه).

کاش می‌شد سردبیر با خودکار سبزش تندتند مطالب ما را خط نمی‌زد.

کاش می‌شد مسئولان خود در حد یک پیامک این روز را به خبرنگاران شهرستان تبریک می‌گفتند.

کاش می‌شد مسئولان مانند استاندار اسبق که قبول برگزاری همایش درخور شأن ما خبرنگاران را داد حداقل به قول خود پایبند بود (!)

کاش می‌شد حداقل همین سالی یک بار را به جایگاه واقعی خود نزدیک می‌شدیم.

کاش می‌شد من فکرم برمی‌گشت و این روز را به خود مبارک باد می‌گفتم.

اما حیف...!!

زرد که متأسفانه به بن‌بست رسیده‌اند و در منجذاب خود دست و پا می‌زنند. از جمله ترویج بی‌حجابی و مفاسد و منکرات و اشرافی‌گری.» پیامک است وقتی از نشریات و سایت‌های سیاسی اجتماعی وزیر خودمان حرف می‌زنیم به این نقطه می‌رسیم که برخی از اینها در حوزه اخلاق و حتی بدبیهات انسانی دچار بلبهای شده‌اند که در یک کلمه می‌توانم بگویم اسیر بی‌نقوابی محض شده‌اند. کمتر روزنامه‌نگار و کمتر نشریه‌ای است که اسیر این جریان نشده باشد.»

پس بیایید در روز قلم با قلم عهد ببندیم که قداست و شرافت قلم را حفظ نموده و قلم را از هر گونه ناپاکی به دور نگه داریم و حق بنویسیم و برای رضای خدا قلم بنزیم و در این راه همه سختی‌ها و ناملرادی‌ها را به جان بخریم. امیدواریم مدیریت ارشد آینده استان نیز برای ارتقای سطح کیفی و کمی رسانه بیشتر تلاش نموده و با تعامل مثبت خود جو منفی ایجاد شده در زمان مدیریت پیریایی را تغییر دهد.

 		
نه آن طور که دوست داشته رخ دهد. البته باید دقت کرد که هیچ‌گاه نباید سرعت انتشار را جانشین صحت و درستی خبر کرد زیرا دروغ پراکنسی، در نهایت به ضرر رسانه خبری خواهد بود و اعتماد مخاطبان را نسبت به رسانه کاهش خواهد داد.		هرچند خبرنگاران با وجود روزهای سخت و آسانی که در عرصه اطلاع‌رسانی پشت سر می‌گذارند، آن طور که شایسته است جایگاه خود را نیافتاده‌اند امید است روزی فرا رسد که شاغلان این حرفه نیز به جایگاه اصلی خود برسند.
۱۷ مردادماه، روز خبرنگار بر تمامی فعالان عرصه اطلاع‌رسانی و خبر در اقضا نقاط کشور مبارک باد.		

ذوق و استعداد شخصی‌اش و نیز با بهره‌گیری از آموزش‌های تخصصی سعی کند اخبار را به بهترین شکل و در نهایت صداقت منعکس سازد. خبرنگار به تنهایی باید ضمن جمع‌آوری اطلاعات و سر و سامان دادن به اخبار، یافته‌های خود را از طریق رسانه که می‌تواند هر یک از وسایل ارتباط جمعی باشد، به مخاطبان منتقل سازد.

انتخاب سبزه‌های جذاب و نحوه پرداختن به آن‌ها از جمله مواردی است که همواره باید مورد توجه و نظر خبرنگاران قرار گیرد. خبرنگار موفق کسی است که همیشه در انعکاس

رخدادهای بی‌طرفانه عمل کند تا بتواند با اعتماد سازی، مخاطبان بسیاری را جذب رسانه‌اش کند. خبرنگار باید توجه داشته باشد اخبار را به گونه‌ای اطلاع‌رسانی کند که به وقوع پیوسته و

پارلمان رسانه‌اک مطبوعات غرب کشور

آکبر پهادولی

همدان‌پيام: در میان وسایل ارتباط جمعی، مطبوعات در صف اول عوامل شکل دهنده افکار عمومی قرار دارند زیرا به دلایل گوناگون از جمله ماندگار بودن و دست‌یاب بودن در هر لحظه و برهه از زمان و همچنین قیمت ارزان، تنوع مطلوب و محتوا، اکثر گروه‌ها و طبقات

مختلف مردم را مخاطب قرار می‌دهند.

اما با گذشت حدود ۱۷۰ سال از عمر روزنامه‌نگاری در ایران جمعیت و اتحاد صنفی میان روزنامه‌نگاران هنوز تحقق نیافته است و روزنامه‌نگاران حتی در مواضع و منافع صنفی به نقی ی‌کدیگر می‌پردازند و گرایش فکری و سیاسی مشترک را شرط دوستی و همکاری صنفی قرار داده‌اند.

با این وجود همواره مطبوعات نیازمند یک

اتحاد و انسجام و وجود یک مجموعه منسجم هستند که سایر عوامل حول آن حرکت کنند.
فسارغ از روزنامه‌های پایتخت آنچه در این میان کمتر دیده می‌شود این است که مطبوعات غرب کشور در حال حاضر و بیش از گذشته

نیازمند این انسجام هستند.

اگر نگاهی به وضعیت نشر مطبوعات غرب کشور و وجود زیرساخت‌هایی مانند چاپخانه واحد و جشنواره‌های محلی و غیره ببندازیم خواهیم دید که متولیان این نشریات می‌توانند امکاناتی همچون پایتختی‌ها کسب کنند؛ هر چند گستره این نشریات کم است اما در صورت موفقیت مسلمان روند مشارکت مردم تأثیرگذار خواهد بود.

میل به رقابت و ایجاد زمینه برای رشد و پویایی هر مجموعه‌ای به دو عامل درونی و بیرونی بستگی دارد که به نظر می‌آید نزد بسیاری از نشریات غرب کشور یکی از این عوامل یا بعضاً هر دو عامل برای حیات پررنگ و ارائه تلاش تأثیرگذار و جریان‌ساز مثبت غایب است.

بنابراین با توجه به کارکردهای مفیدی که رسانه‌ها در بحث ملی و انسجام اسلامی دارند

وجود یک شکل منسجم و کارآمد برای حمایت و هدایت راهبرد مطبوعات در مطبوعات غرب کشور ضروری به نظر می‌رسد.

تشکلی که از آن می‌توان به عنوان پارلمانی برای رسانه‌های غرب کشور نام برد و ایده شکل‌گیری آن به بهانه ششمین جشنواره مطبوعات غرب کشور در سئندج و در یادداشتی به قلم سردبیر روزنامه همدان‌پيام مطرح گردید

و معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم اختتامیه این جشنواره اعلام کرد که در یکی از استان‌های غرب کشور باشد که در نهایت با ایجاد دبیر‌خانه این پارلمان در سئندج موافقت شد و پیشنهاد همدان‌پيام به نفع سئندج‌ها تمام شد شاید این نکته که مکان

شکل‌گیری این پارلمان در کدام استان غرب کشور باشد چندان مهم به نظر نرسد؛ چرا که مطبوعات غرب کشور با تعامل هر چه بیشتر با یکدیگر می‌توانند در راستای اهداف و انسجام نشریات پیش می‌آید؛ بنابراین نشریات غرب و با دفاع از حقوق مطبوعات استان‌های غرب کشور و سهم‌خواهی غرب کشور از مرکزیت

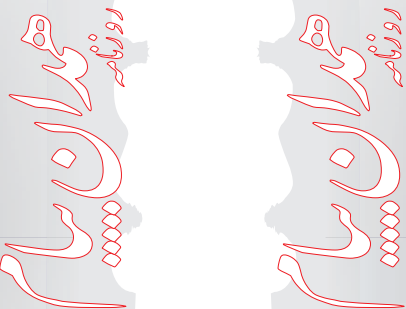
بپردازند.

همچنین این پارلمان می‌تواند زمینه‌ای

فراهم کند تا جشنواره‌ها و نمایشگاه‌ها محدود به زمان و مکان خاص نشود و با بهانه‌های مختلف در راستای تبادل نظر و ایجاد رابطه بین اعضای رسانه‌ها و پیگیری بسیاری از ایده‌ها مسائل مورد نظر به صورت استانی و منطقه‌ای به صورت مستمر ادامه داشته باشد.

در اصل مجمع رسانه‌های غرب کشور یا در مفهوم خاص‌تر پارلمان رسانه‌ای برای غرب کشور نشانگر آن خواهد بود که استان‌های غرب کشور در کنار پایبندی به تمامی موازین اسلامی و ایرانی همچنان جزو پیشگامان در تمامی عرصه‌های مختلف جامعه ایرانی هستند و خواهند بود؛ چرا که اتحاد و همبستگی اهرمی است برای پیشبرد اهداف صنفی، گروهی و تحقق خواسته‌ها.

این پارلمان رسانه‌ای زمینه تبادل افکار و اندیشه‌ها را فراهم می‌کند و با کسب تجربه از نظر کمی و کیفی امکان دوستی و اخوت بین نشریات پیش می‌آید؛ بنابراین نشریات غرب کشور باید بتوانند زمینه و بستر لازم را برای رسیدن به این هدف آماده کنند.

نوشاد دارابی

همدان‌پيام: انعکاس خبر را از جهان مدرن بگیری، این جهان دوقرنه اخیر چنان سوت و کور می‌شود که به اعصار پیش از صنعتی شبیه می‌شود.

از انعکاس خبر گفتم و نه خود خبر؛ از این رو که خبر همیشه بوده است و در هزاره‌های پیشین نیز؛ گرم که شدت و حدّت کمتری داشته یا از جنس دیگری بوده است.

بنابراین کسی که خبر می‌رساند و حامل رویدادهایی است که در اطراف و اکناف گیتی روی می‌دهد و تجمع کسانی از این نوع و شغل؛ از چنان اهمیت ویژه‌ای برخوردار است که تصور نبودن چنین کسانی در عصر حاضر به قدری دور از ذهن است که می‌توان گفت جزئی از چرخه صنعت و تکنولوژی و روابط اجتماعی و

سیاسی و اقتصادی جهان کنونی شده است. بدین‌معنی که خبررسانی و انعکاس رخداد‌های مختلف، در زمینه‌های پیشرفت علوم و فناوری، بهداشت و پزشکی، اقتصاد و روابط سیاسی، آموزش و اخلاقی اجتماعی، ارتباطات اجتماعی و انسانی و در یک کلام هر آنچه که به بشر و جوامع انسانی مرتبط است؛ جهان ۷ میلیارد نفری را به چونان مهره‌های یک تسبیح به هم نزدیک و سرنوشت آنها را با هم تعریف می‌کند.

شبکه‌های اجتماعی گسترده‌ای که جهان امروز را چون دهکده‌ای از حال هم آگاه کرده است نمونه‌ای از گسترش و عمومیت یافتن خبر و اطلاع‌رسانی است.

در عالم حرفه‌ای، خبرنگار، روزنامه‌نگار و رسانه‌هایی چون رادیو و تلویزیون، مطبوعات خبری و گزارشی و تحلیلی و ...، زنجیره به

هم پیوسته‌ای را به وجود آورده است که با تأمین خوراک اطلاعاتی، در آگاهی‌رسانی، نقد و تحلیل، سرگرمی، ارتقای دانش، انعکاس مشکلات و ...، در ساختن جامعه‌ای مطابق با آرمان‌های مشترک انسانی نقش بنیادینی ایفا می‌نمایند.

۱. تصور کنید یک روز خبرنگاران و تحلیلگران اخبار دست از کار بشکنند؛ آنگاه هزاران شبکه رادیویی و تلویزیونی و صدها هزار روزنامه، بولتن و ... در سطح جهانی و محلی از کار می‌ایستند و جهان به عصر قرون وسطی برمی‌گردد.

در حال حاضر اگر کوچکترین واقعه‌ای مرتبط با امور انسانی در هر جای جهان رخ دهد، کمتر از ساعاتی دیگر همه جهانپسان از آن مطلع می‌شوند و از طرق مختلف مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲. کم نیست بازتاب و انعکاس یک رنج انسانی چه در روزنامه‌ها و رسانه‌های محلی و چه بین‌المللی باعث رفع رنج و الم مورد نظر یا دگرگونی قوانین و برنامه‌های احیاناً ظالمانه و غیر منصفانه شده است.

می‌توان هزاران نمونه از اثرگذاران خبررسانی در اقصا نقاط عالم ردیف کرد که دردهای انسان‌ها از طریق اطلاع‌رسانی به موقع و درست، کاهش یافته و به جای اشک و ناله، لبخند رضایت بر چهره رنج‌دیدگان نشست‌اند.

بنابراین کارکرد اجتماعی و انسانی رسانه‌ها و نقش اثرگذار خبرنگاران از دلایل عمده نیاز روزافزون جامعه به گسترش و تکریم این شغل و تقویت کارکردهای آن است.

۳. از طرفی بستن فضای نقادی و پرسشگری که بیشتر از جانب رسانه‌ها چه از طریق تولید مطالب از سوی کارشناسان و چه انعکاس

مشاهده مردم و مسئولان باشند.

در جامعه‌ما که مردم‌سالاری دینی پایه و اساس نظام بوده و تمام سیاست‌ها و اهداف، برگرفته از چنین مفهوم بلندی است که در عرصه عمل نیز باید محقق شوند، وجود رسانه‌ها و مطبوعات آزاد و قوی که هم جایگاه و نقش خود را به عنوان رکن چهارم دموکراسی داشته باشند و هم در شأن نظام جمهوری اسلامی ظاهر شوند، از مهم‌ترین ضرورت‌های جامعه است.

این ضرورت مهم ایجاب می‌کند که مسئولان در مواجهه با اصحاب رسانه ضمن رعایت شأن و جایگاه آنها، اصل پاسخگویی معقول و منطقی را فراموش نکنند. مسئولان باید در نظر داشته باشند که رسانه‌ها به عنوان نمایندگان واقعی افکار عمومی که در واقع چشم بینایی مردم محسوب می‌شوند، از شان بالایی برخوردارند و هرگونه بی‌اعتنایی یا بی‌تفاوتی نسبت به آنها علاوه بر آثر و پیامدهای منفی فراوانی که برای جامعه دارد، نوعی بی‌توجهی به افکار عمومی و حتی حقوق ملی نیز محسوب می‌شود.

در کنار تمام اوصاف، ویژگی‌ها و ضرورت‌های پیش گفته، یک نکته مهم نیز در خصوص استان فرهنگی و تاریخی همدان مطرح است، استانی که به انواع و اقسام عناوین و مفاهیم ارزشمند شهره است و مردمان آنان از شان، احترام و جایگاه خاصی برخوردارند. در چنین استانی وجود رسانه‌های موفق و قوی از لوازم اصلی پیشرفت و توسعه به شمار می‌رود.

همه رفتنی‌اند؛ جز خبرنگار

نظرات ناقدان در مراکز علمی و فرهنگی؛ اعمال می‌شود؛ باعث رشد فسادهای سازمان‌یافته یا فردی در دستگاه‌های اداری و عمومی می‌شود. اگر دستگاه‌های خدمات‌رسان به اجتماع از هر نوع آن که وابسته به دولت محسوب می‌شوند یا سازمان‌ها و نهادهایی که کارکرد عمومی داشته و با نیازها و خواسته‌های جامعه سر و کار دارند، از نگاه تیزبین رسانه‌ها در امان باشند؛ پایه و رکن اساسی حکومت‌داری که وظیفه اصلی‌اش تأمین امنیت، آسایش و رفاه همگانی است، دچار تزلزل می‌شود.

آنچه در جوامع مدرن کنونی، حضور رکن چهارم مردم‌سالاری تعریف می‌شود؛ نشان از جایگاه شایسته خبرنگاران به عنوان پایه‌های موجودیت عصر کنونی می‌باشد.

۴. اما در جامعه محلی و استان ما همدان، می‌توان گفت در این سال‌ها از نظر کمی رشد چشمگیری در زمینه گسترش وسایل ارتباط جمعی و به ویژه مطبوعات مکتوب محلی داشته‌ایم و با توجه به آگاهی مسئولان و جامعه از نقش مثبت و موثر مطبوعات شاهد به رسمیت

شناختن قدرت نرم این قشر در استان بوده‌ایم. هرچند در سال‌های گذشته چه در سطح استاندار یا فرماندار و یا شهرداران شاهد سنگ‌اندازی‌های کمابیش ناشیانه به منظور تحمیل موقعیت شغلی و ریاستی بوده‌ایم؛ اما

تجربه ثابت کرده است؛ آنان که نتوانسته‌اند در برابر موج افکار عمومی و مطالباتی که از طریق مطبوعات پیگیری می‌شود؛ دلیل و برهان شایسته اقامه کنند؛ در دادگاه مردم و کارنامه به جا مانده از آنها، نمره‌های منفی گرفته‌اند و چه بسا از منازعه با مطبوعات سربلند بیرون نیامده‌اند.

هرچند وقعه‌های ناشی از تهدید یا تطمیع،

خوشبختانه امروزه رسانه‌ها و مطبوعات استان از روند رشد مطلوبی برخوردارند و حضور و مشارکت فعالی در عرصه دارند. با این حال موانع و مشکلات آنها نیز کم نیست و فعالان رسانه‌ای هر یک دغدغه‌هایی دارند که بیشتر آنها به وضعیت استان و چالش‌های پیش روی آن مربوط می‌شود. در این میان آنچه بیش از هر چیز ذهن خبرنگاران را به خود مشغول داشته و به ویژه در یکی دو سال اخیر به شکل فزاینده و پررنگی با آن مواجه بوده‌اند، پدیده نامطلوب و ناخوشایندی به نام برخورد با خبرنگاران بوده که نه‌تنها با اصول و معیارهای مردم‌سالاری دینی سازگار نیست، بلکه چنین رفتارها و برخوردهای ناصوابی جایگاه مهم استان تلاش کنیم. در این میان توجه کافی به رسانه‌ها و استقلال از انتقادات، پیشنهادات و دیدگاه‌های سازنده آنها و پرهیز از هرگونه رفتار غیر اصولی با خبرنگاران از ضروری‌ترین مسائل به حساب می‌آید که غفلت از آن آثار زیانبار فراوانی به دنبال دارد. لذا انتظار می‌رود در شرایط و فضای تازه‌ای که با آغاز به کار استاندار جدید در استان شکل می‌گیرد، رسانه‌ها با فراغ

بال بیشتر و آسودگی خاطر به انجام وظایف و رسالت خویش اقدام کنند و در راستای دفاع از حقوق مردم و نقد و بررسی عملکرد مسئولان و مدیران که خادمان مردم و جامعه هستند، کوچک‌ترین مانع و مشکلی را پیش پای خود نبینند و با قدرت و قوت در راستای پیشرفت و توسعه استان گام بردارند.

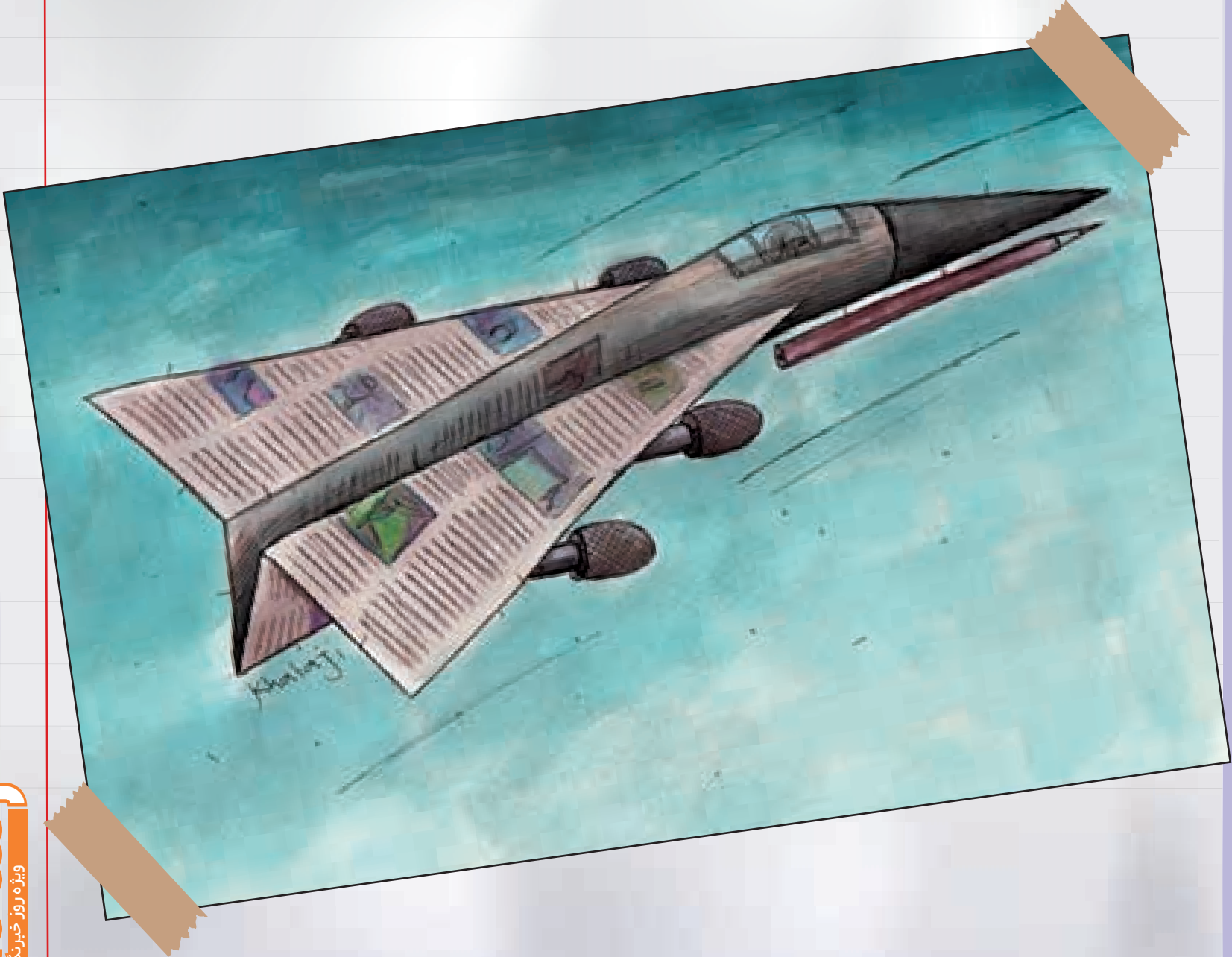
سرعت و صراحت اطلاع‌رسانی برخی مطبوعات مورد تهاجم را کم کرده است، ولی گذشت زمان نشان داده؛ پیروز میدان مطبوعات و رسانه‌ها و به تبع آن مردمی بوده‌اند که از اطلاع‌رسانی درست آن منتفع شده‌اند.

همدان از طریق نفوذ رکنی از دولت چه از طریق تزریق کمک‌های مالی، ایجاد تسهیلات و چه رفاقت و نفوذ، چرخ حرکت این رسانه‌ها را در بعضی مواقع به اصطلاح پنجر کرده و به طور موقت از حرکت بازداشته است.

روش شناسایی و نوع برخورد و مواجهه با کسانی که بر کشتی به گل نشسته مدیران هرازگاهی باد موسمی می‌وزند تا از چنبره بیروشان بیابورند؛ باید با درایت و دوراندیشی در داخل صنف تعریف شده‌ای مانند خانه مطبوعات و از طریق ارائه راهکارهای انضباطی و تدوین آیین‌نامه‌های قانونی برای نظارت ـ نه دستور و ارجاب و سفارش ـ حل و فصل شود.

وجود عده‌ای نان به نرخ روز خوری که پای هر علم مدیتریتی و هر مسلک متناقض سسینه می‌زنند؛ امری غیر قابل انکار است، نیک آن است که پیشکسوتان و مطبوعاتی‌های مقید به آداب و اخلاق رسانه‌ای؛ خود را وارد معرکه‌ای که آنان برای گرفتن ماهی از آب گل‌آلود ایجاد می‌کنند؛ ننمایند.

۵. با تریک صمیمانه گرم‌یادداشت روز خبرنگار به همه همکاران ارجمند در رسانه‌های زحمتکش استان ممدان، امیدوارم روزی برسد که جایگاه شایسته این قشر از هر نظر به گونه‌ای ارتقا یابد که هم‌پای نام همدان بزرگان و دانشمندان برآمده از آن بر تارک ایران سرافراز بدرخشد. دست مریزاد و توفیق رفیقتان باد. همین.

رئیس دانشگاه بوعلی‌سینای همدان:

مدیر ک‌ه

ریگی به کفش ندارد از

نقد خبرنگار نباید بهراسد

محمدمهدی مومند

همدان‌پيام: یکی از مشاغل سخت و آسیب‌پذیر و پراضطراب، خبرنگاری است که می‌تواند بعضی اوقات در رفیع یک مشکل نقش کلیدی داشته باشد؛ البته اگر این نقش با صداقت و سلامت خبری باشد. رئیس دانشگاه بوعلی‌سینای همدان با ارائه این تعریف از خبرنگاری می‌گوید: پوشش اخبار و مطالب تحلیلی و انتقادی خبرنگار می‌تواند نسبت به اصلاح امور جامعه نقش کلیدی در رسیدن به هدف مورد نظر که همان توسعه و اصلاح امور است، ایفا کند.

محمدعلی زلفی‌گل این نقش را همچنین در سایر مسائل جامعه اعم از سلامت، فرهنگی، جامعه‌شناسی، علمی و ... موثر می‌داند و می‌افزاید: من همواره خبرنگاران و اهالی رسانه را دوست دارم.

زلفی‌گل خبرنگاران را به عنوان سردمداران امر به معروف و نهی از منکر جامعه معرفی می‌کند و معتقد است که یک خبرنگار می‌تواند در مجموع در رشد و ارتقای سلامت، امنیت، معنویت، قدرت، ثروت و سیاست و همچنین علم و فناوری در جامعه اقدامات مفیدی در جریان کاری خود انجام دهد یا در رخ دادن آنها نقش قابل توجهی داشته باشد.

این استاد دانشگاه لازمه تحقق این موضوعات را وجود یک ویژگی شاخص اما تعریف شده به نام جسارت در وجود خبرنگار می‌داند و می‌گوید: خبر باید به دور از غرض‌ورزی باشد؛ چرا که وجود این مسائل در خبر، مصداق حق‌الناس خواهد بود که به دنبال آن ممکن است مسائل مختلفی برای شخص یا اشخاص مورد نظر که در برگرفته خبر می‌شوند، به وجود آید.

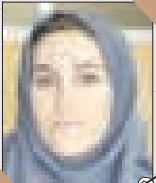
زلفی‌گل در خصوص بحث نقد و انتقاد خبرنگاران از مسائل، مختلف جامعه اظهار می‌دارد: به نظر از توانمندی‌های خبرنگاران و نقدهای سازنده آنها در سازندگی کشور می‌توان استفاده کرد و اگر مدیری ریگی به کفش نداشته باشد نباید از حضور خبرنگار نگران باشد و باز تأکید می‌کند که یک خبرنگار باید در خبررسانی دقت و صحت را رعایت کند.

وی در ادامه از جمله اقداماتی را که خبرنگاران در رسانه‌ها با درج اخبار به موقع توانسته‌اند در نتیجه آن موثر واقع باشند اطلاع‌رسانی و پوشش سریع و صریح خبرنگاران در خصوص اتفاق آزمایشگاه شیمی دانشگاه بوعلی در ماه گذشته عنوان کرد و گفت: این اقدام باعث شد تا یک عزم جدی برای پیگیری مداوای دانشجویان حادثه‌دیده به وجود آید و شرایط نیز برای این امر مهیا شود تا کمتر آسیبی متوجه این دانشجویان نشود.

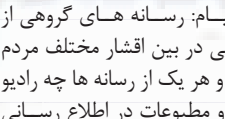
این استاد برجسته دانشگاه در پایان با تبریک روز خبرنگار، با اتکا به فرمایش حضرت علی (ع) مبنی بر اینکه «وجدان کاری تنها محکمای است که نیاز به دادگاه ندارد»، می‌گوید: به خبرنگاران توصیه می‌کنم با صداقت و بیت خدایی قلم به دست گیرند و کار کنند و مطمئن باشند علاوه بر اصلاح جامعه امروز، اجر اخروی را برای قیامت خود پس‌انداز می‌کنند و خبرها را به گونه‌ای پوشش دهند که وجدانشان بر آن مطالب مهر تأیید بزند.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد همدان:

باید ظرفیتمان را بالا ببریم

مزمیمحممدی

مزمیمحممدی

همدان‌پيام: رسانه های گروهی از جایگاه والایی در بین اقشار مختلف مردم

برخوردارند و هر یک از رسانه ها چه رادیو و تلویزیون و مطبوعات در اطلاع رسانی به احاد جامعه و فرهنگ سازی سهمی دارند که متولیان امور نباید سهم هیچیک از آنها را نادیده بگیرند. رسانه ها، ظرفیت بسیار مناسبی در جهت رشد و توسعه جوامع هستند که تاکنون به صورت همه جانبه از آنها استفاده نشده است با وجود اینکه جایگاه و نقش رسانه ها در آگاهی بخشی به مردم در همه زمینه ها در دنیای امروز مشخص و ثابت شده است متأسفانه برخی مدیران ما به اهمیت و جایگاه رسانه ها پی نبرده اند و تعامل خوبی با اهالی رسانه ندارند. بجای آنکه با اهالی رسانه و خبرنگاران رفیق باشند و از نظرات و مشاوره آنان بهره مند شوند، از آنها دوری می کنند و به چشم جاسوس و مزاحم به آنها می نگرند. غافل از اینکه این دوری جستن به زیان خودشان خواهد بود.

امروزه حرفه‌ی خبرنگاری به عنوان یکی از مشاغل سخت و زیان آور شناخته شده است، شاید تا پیش از این خیلی علت این عنوان براینام ملموس نبود اما با توجه به اتفاقات اخیر و جو حاکم بر فضای مطبوعاتی استان و اتفاقی که برای خبرنگاران اعدام شده از سوی رسانه های استان برای پوشش خبر تجمع مردم در مقابل یکی از دستگاه های استان ، تا حدی مفهوم و علت ثبت حرفه ی خبرنگاری در بین مشاغل سخت برای اذهان عمومی و حتی خود ما روشن تر شد.

متاسفانه، هنوز تعامل دو سویه میان رسانه‌ها و مسئولان به وجود نیامده است و رسانه‌ها وخبرنگاران در جامعه‌ی ما از جایگاه مطلوب برخوردار نیستند، رفتار نامتناسب مسؤولان باعث مبتلا شدن خبرنگاران و رسانه‌ها به عارضه خودسانسوری می شود.

برای به رسمیت شناختن جایگاه خبرنگاران و رسانه‌ها باید عواملی مانند امنیت شغلی، استقلال حرفه‌یی، اعتقاد به تکرر دیدگاه‌ها و تشکیل جامعه‌ی چند صدایی، در جامعه نهادینه شوند، چرا که تا زمانی این الگوها تحقق نیابند و قانون مطبوعات بازنگری و اصلاح نشود، نمی‌توان انتظار داشت خبرنگاران و رسانه‌ها به جایگاه مطلوب خود در جامعه‌مان برسند. برای اعتلای حرفه‌ی خبرنگاری نیاز به بازنگری جایگاه آن در میان مسؤولان و عامه‌ی جامعه داریم .

مدیرکل اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان در خصوص فضای حاکم بر مطبوعات و جایگاه خبرنگاران در استان که به تازگی افزنده و آسیب پذیر شده است به همدان پیام می گویند: ما و

می پذیریم که هنوز تا حرفه ای شدن راه بسیار است و برگزاری دوره های آموزشی را با تمام وجود پذیرا هستیم، امیدواریم که مسئولان هم بپذیرند که با جایگاه و شان خبرنگار و رسانه آنطور که باید و شاید آشنایی ندارند و به تجویز مدیر کل ارشاد راه بهبود و تقویت تعامل با رسانه ها را در پیش گیرند.

بیات نقش رسانه‌ها را در ترویج ارزش‌های اسلامی، دینی و تقویت هویت ملی بی‌بدیل دانسته و اضافه می کند: با توجه به شرایط فعلی و جنگ نرم دشمن رسانه‌ها نقش پررنگی دارند و ما باید و قداست دارد باید قدر آن را دانسته و ظرفیت جامعه را بالا ببریم.

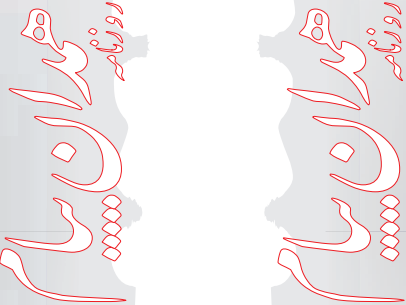
در اینکه خبرنگاران و اصحاب رسانه جزئی از اداره ارشاد هستند شکی نیست، هر چند این همراهی و با هم بودن به مواردی اندک مثل همین روز خبر نگار محدود شده است، اما بحث اصلی جایگاه و شان خبرنگاران است که برگزاری چند جلسه و تقدیم هدیه به خبرنگاران این مظلومان تاریخ درست نخواهد شد، متأسفانه تعامل سازنده و دوسویه بین اصحاب رسانه و مدیران آنطور که باید و شاید وجود ندارد و همین فاصله ها و ندیدن ها ست که چنین رخ دادها و هتک حرمت هایی را رقم می زند و ما را از آینده ای که مدیر کل ارشاد نوید آن را می دهد می ترساند.

بیات در آستانه روز خبرنگار با تقدیر و تشکر از زحمات و فعالیت‌های رسانه‌های استان در عرصه اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی به جامعه و با تبریک و تموی روز به جامعه رسانه‌ای استان در گفتگو با همدان پیام می‌افزاید: نقد کارآمد و حرفه‌ای، ابتکار و خلاقیت و نوآوری ابزارهایی است که مطبوعات ما باید با استفاده از آنها قله‌های فتح نشده را در نوردند و تا مرز نهایی دانش پیش روند. صحبت از نقد شد، کدام نقد و انتقاد، آنقدر متأسفانه عرصه بر قلم نویسندگان

و منتقدان تنگ شده است که خبرنگاران کسانی که باید پی پروا حرف مردم را بگیرند دچار خودسانسوری می شوند، مجبورند، اگر اینچنین نباشند باعواقب بدتر از این روبرو خواهند شد.

به گفته مدیرکل فرهنگ و ارشاد استان، کیفی‌سازی مطبوعات بدون تقویت قلم و ارتقای جایگاه خبرنگاران امکان‌پذیر نیست و این دو مقوله لازم و ملزوم یکدیگرند.لازم و ملزومی که متأسفانه این روزها در پایتخت تاریخ و تمدن بیشتر به سمت کنترل و هدایت قلم و نادیده گرفتن خبرنگاران چه رسد به جایگاه آنان گرایش یافته است.

بیات در ادامه این گفتگو به نشست‌های برگزار شده با اهالی رسانه در اداره فرهنگ و ارشاد همدان اشاره کرده و می گوید: بر اساس جمعبندی این نشست ها ، اولویت کاری سال ۹۱ مشخص شده که بهبود و تقویت ارتباط اداره‌ها با مطبوعات، حمایت از مجموعه رسانه‌ای استان و ارتقای داش حرفه‌ای خبرنگاران با برگزاری دوره‌های آموزشی در سرای روزنامه‌نگاران استان از مهم‌ترین این برنامه‌هاست.ما اهالی رسانه

مزمیمحممدی

همدان‌پيام: ۸ سال پیش یعنی تابستان سال ۸۳ با سفر مقام معظم رهبری به استان، مجوز چاپ یک نشریه محلی به نام همدان‌پيام به نصرت...طاقتی‌احسن که هم‌اینک صاحب امتیاز و مدیرمسئول روزنامه است اعطا شد تا این اتفاق مبارک در تاریخ فرهنگ استان به عنوان دستاورد سفر پرخیر و برکت رهبری ثبت شود.

از همان سال به بعد زمانی که در سال‌های پایانی دوره اصلاحات قرار داشتیم تحرک برای چاپ جریده‌ای در شان مردم همدان قوت گرفت تا اینکه با ایجاد دفتری هرچند کوچک در محوطه دوارپلاستین جنب شرکت کامپیوتر رهیاب حامی اصلی این رسانه بخش خصوصی، استاد نصرت... طاقتی، شاگردانی دانشگاهی که در آن زمان تدریس می‌کرد را به همکاری با این نشریه دعوت کرد تا فرهنگ کهن شهر همدان را تقویت نماید.

هنوز همدان‌پيام پا نگرفته بود اما با این دعوت‌ها دانشجویان مشتاق، هرازچندگاهی به شرکت رهیاب سر می‌زدند و می‌پرسیدند: «استاد، روزنامه کی شروع به فعالیت می‌کند؟» آن زمان آقای فاضل که هم‌اینک سردبیری چشم‌انداز همدان را عهده‌دار شده است پایه اتحاد کسانی شد که دوست داشتند در روزنامه کار کنند.

کم‌کم قسمت‌های تحریریه، فنی، طراحی و بازرگانی روزنامه در محیطی به ابعاد حدودا ۲/۵ در ۳/۵ متر شکل گرفت. محیط کار چنان کوچک بود که باید برای ورود به دفتر در کوچه دوارپلاستین در نوبت می‌ایستادی، عشق و علاقه به کار روزنامه‌نگاری و خبرنگاری که در همدان چندان تقویت نشده بود چنان بود که راهاندازی شده است.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد با بیان اینکه در حال پیگیری دو برنامه شامل کمک و حمایت مالی از کل مطبوعات استان و تشکیل اتاق فکر برای این قشر فرهیخته و فعال در عرصه اطلاع‌رسانی

هستیم می گوید: مراحل مقدماتی کار انجام شده و بعد از ماه رمضان به صورت جدی پیگیری خواهد شد.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد همدان در پایان ضمن عرض خسته نباشید به تمام فعالان عرصه مطبوعات و اطلاع‌رسانی استان اظهار امیدواری دارد، قلم این زحمتکشان بی‌توقع همیشه در مسیر حق جویی و سوگند پروردگار و امانت و اعتماد پیش رود.

ما هم امیدواریم سال دیگر چنین روزی حرف از گلایه و فاصله مدیران ومطبوعات نباشد، خبرنگاران در سرای روزنامه نگاران غریب نباشند و قلممان با همت و مطالعه قوی تر باشد.

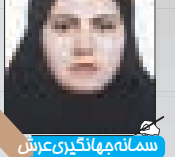
۱۶ مرداد ۱۳۹۱

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

همدان‌پيام از بهمن ۸۳

تا مرداد ۹۱

سمنانهمه‌انگیزی‌عرش

همدان‌پيام: ۸ سال پیش یعنی تابستان سال ۸۳ با سفر مقام معظم رهبری به استان، مجوز چاپ یک نشریه محلی به نام همدان‌پيام به نصرت...طاقتی‌احسن که هم‌اینک صاحب امتیاز و مدیرمسئول روزنامه است اعطا شد تا این اتفاق مبارک در تاریخ فرهنگ استان به عنوان دستاورد سفر پرخیر و برکت رهبری ثبت شود.

پس از آن هم در سایر شهرستان‌ها و بخش‌ها دفاتر نمایندگی ایجاد شد تا این رسانه مردمی امتیاز و مدیرمسئول روزنامه است اعطا شد تا این اتفاق مبارک در تاریخ فرهنگ استان به عنوان دستاورد سفر پرخیر و برکت رهبری ثبت شود.

از همان سال به بعد زمانی که در سال‌های پایانی دوره اصلاحات قرار داشتیم تحرک برای چاپ جریده‌ای در شان مردم همدان قوت گرفت تا اینکه با ایجاد دفتری هرچند کوچک در محوطه دوارپلاستین جنب شرکت کامپیوتر رهیاب حامی اصلی این رسانه بخش خصوصی، استاد نصرت... طاقتی، شاگردانی دانشگاهی که در آن زمان تدریس می‌کرد را به همکاری با این نشریه دعوت کرد تا فرهنگ کهن شهر همدان را تقویت نماید.

هنوز همدان‌پيام پا نگرفته بود اما با این دعوت‌ها دانشجویان مشتاق، هرازچندگاهی به شرکت رهیاب سر می‌زدند و می‌پرسیدند: «استاد، روزنامه کی شروع به فعالیت می‌کند؟» آن زمان آقای فاضل که هم‌اینک سردبیری چشم‌انداز همدان را عهده‌دار شده است پایه اتحاد کسانی شد که دوست داشتند در روزنامه کار کنند.

کم‌کم قسمت‌های تحریریه، فنی، طراحی و بازرگانی روزنامه در محیطی به ابعاد حدودا ۲/۵ در ۳/۵ متر شکل گرفت. محیط کار چنان کوچک بود که باید برای ورود به دفتر در کوچه دوارپلاستین در نوبت می‌ایستادی، عشق و علاقه به کار روزنامه‌نگاری و خبرنگاری که در همدان چندان تقویت نشده بود چنان بود که راهاندازی شده است.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد با بیان اینکه در حال پیگیری دو برنامه شامل کمک و حمایت مالی از کل مطبوعات استان و تشکیل اتاق فکر برای این قشر فرهیخته و فعال در عرصه اطلاع‌رسانی

هستیم می گوید: مراحل مقدماتی کار انجام شده و بعد از ماه رمضان به صورت جدی پیگیری خواهد شد.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد همدان در پایان ضمن عرض خسته نباشید به تمام فعالان عرصه مطبوعات و اطلاع‌رسانی استان اظهار امیدواری دارد، قلم این زحمتکشان بی‌توقع همیشه در مسیر حق جویی و سوگند پروردگار و امانت و اعتماد پیش رود.

ما هم امیدواریم سال دیگر چنین روزی حرف از گلایه و فاصله مدیران ومطبوعات نباشد، خبرنگاران در سرای روزنامه نگاران غریب نباشند و قلممان با همت و مطالعه قوی تر باشد.

آموزش خبر در محلی دیگر به اعتلای استان همدان کمک کنند. البته همکاری هم بودند که نه‌تنها همدان‌پيام بلکه این دنیای فانی را وداع گفتند تا با قلم‌هایی که برای حل مشکل مردم زدند ره‌توشه سفر ابدی را که پر از دعای خیر مردم بود، به جهان ابدی ببرند. (مرحومه خانم اتابکی، خانم رامیشانی و خانم تراکمه؛ روحشان شاد)

سال‌های عمر روزنامه و عمر همکاری که زندگی‌شان با رسالت خطیر خبررسانی عجین شده بود می‌گذشت تا اینکه خبر آمد که قرار است همدان‌پيام روزانه منتشر شود. کارها آنقدر سخت بود که در کنار خوشحالی از این اتفاق خرسند همه دغدغه آن را داشتند که کارها چگونه پیش خواهد رفت. هرقدر کارها زیاد می‌شد محیط هم تنگ‌تر می‌شد تا اینکه مدیرمسئول تصمیم گرفت یک مجتمع ۴ طبقه مختص همدان‌پيام را اجاره و فعالیت روزانه‌ای را آغاز کند. با این تحول بالاخره استارت کار زده شد و همدان‌پيام چاپ روزانه خود را آغاز کرد.

از آن تاریخ به بعد بود که موفقیت‌های

همدان‌پيام با حمایت مردم و برخی مسئولان خدم روز به روز بیشتر و بیشتر می‌شد، کسب عناوین برتر کشوری و غرب کشوری توسط همکاران، انتخاب مدیرمسئول همدان‌پيام به عنوان مدیرمسئول نمونه، شرکت در نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری‌ها در تهران در غرفه‌ای مجزا، تدوین استاندارد آموزش ایندیزاین

به چاپ به موقع نشریات غرب بالا رفت تا جایی که حتی چاپ روزنامه ایران برای غرب هم به عهده چاپخانه پیام‌رسانه شد و در کنار آن شعبه دیگری از پیام رسانه در تبریز راه‌اندازی شد تا حمایت از مطبوعات محلی از غرب کشور تا

شمالغرب کشور نیز تسری پیدا کند. این جهش فرهنگی در استان در کنار سایر موفقیت‌ها چون چاپ ویژه‌نامه تحلیلی پیام‌آدینه، چاپ ویژه‌نامه‌های مناسبتی، چاپ ویژه شهرستان‌ها، چاپ ضمیمه شاپره برای کودکان و ... را تسهیل داد.

هفته‌نامه‌ای که سال ۸۳ با حدود ۱۰ نفر نیرو شروع به کار کرد امروز به ۱۳۰ نیرو رسیده است و بر آن است که آن‌شاء... با حمایت مردم همدان را از طریق انتشار روزنامه‌ای سراسری کشوری سازد.

با این امید و به پاس قدردانی از همه کسانی که برای این روزنامه گام برداشتند در روزی که به نام روز خبرنگار تعیین شده می‌گوییم «بچه‌ها دست مریزاد».

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

(طراحی روزنامه) توسط یکی از همکاران فنی، اعزام مدیرمسئول به خارج از کشور برای بازدید از رسانه‌ها و کسب اطلاعات از نحوه کار؛ همه و همه در گرو مشارکت و همدلی برادران طاقتی و همکاران تلاشگر صورت گرفت تا مدیرمسئول هرچ‌جا که نشست با افتخار بگوید مجموعه همدان‌پيام ۱۳۰ نیروی فعال و بیمه شده دارد.

اگر چنانچه در کار گروه اشتغال استان، همدان‌پيام هم همچون ادارات دولتی سهمی از ایجاد اشتغال استان را به عهده داشت باور بدارید که جزء برترین‌ها اعلام می‌شد.

ایجاد اولین چاپخانه رول و شیت غرب کشور نیز از دیگر موفقیت‌های همدان‌پيام بود که با حضور آیت... طلمحممدی نماینده ولی‌فقیه در استان در سال ۱۳۸۹ افتتاح شد تا فرزندان این خاک را در خود مشغول به کار نماید و علاوه بر این خدمتی برای رسانه‌های غرب باشد؛ چرا که اغلب روزنامه‌ها در تهران به چاپ می‌رسید و هزینه حمل و نقل و چاپ بر دوش مدیران مسئول سنگینی می‌کرد.

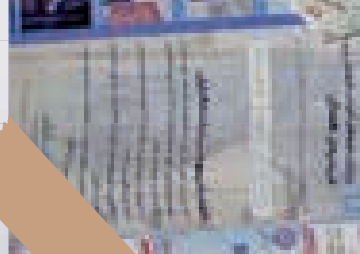
با روی کار آمدن چاپخانه پیام رسانه امیدها

به چاپ به موقع نشریات غرب بالا رفت تا جایی که حتی چاپ روزنامه ایران برای غرب هم به عهده چاپخانه پیام‌رسانه شد و در کنار آن شعبه دیگری از پیام رسانه در تبریز راه‌اندازی شد تا حمایت از مطبوعات محلی از غرب کشور تا شمالغرب کشور نیز تسری پیدا کند.

این جهش فرهنگی در استان در کنار سایر موفقیت‌ها چون چاپ ویژه‌نامه تحلیلی پیام‌آدینه، چاپ ویژه‌نامه‌های مناسبتی، چاپ ویژه شهرستان‌ها، چاپ ضمیمه شاپره برای کودکان و ... را تسهیل داد.

هفته‌نامه‌ای که سال ۸۳ با حدود ۱۰ نفر نیرو شروع به کار کرد امروز به ۱۳۰ نیرو رسیده است و بر آن است که آن‌شاء... با حمایت مردم همدان را از طریق انتشار روزنامه‌ای سراسری کشوری سازد.

با این امید و به پاس قدردانی از همه کسانی که برای این روزنامه گام برداشتند در روزی که به نام روز خبرنگار تعیین شده می‌گوییم «بچه‌ها دست مریزاد».

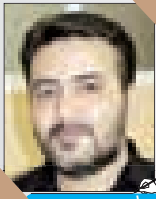

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

چوادر مسعودی

استمرار در خبرنگاری نشسته، تنبلی خبری را رقم می‌زند

نقاط کشور، بهانه‌ای باشد تا در روز خبرنگار، لزوم تعهد این قشر از فعالان اطلاع‌رسانی به استمرار تداوم خبرنگاری استیاده و دوری از خبرنگاری شسته پاداور گردیم. هر چند که خود را هنوز از دست مکتب‌استاد مستغنی نمی‌دانیم. گرچه تولد اینترنت تحولی عظیم در تبادل اطلاعات بوجود آورد و امروزه آثار آن را در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و ... مشاهده هستیم؛ اما این پدیده از سوی دیگر در کار خبرنگاران نیز به نوعی تأثیر منفی داشته و اغلب، آنها را از ایجاد یک کار نمایی دور کرده است. به هر روی از نقش فزاینده فضای مجازی که اقیانوسی از اطلاعات مختلف جوامع بشری در آن جاری و ساری است، در تولید اخبار نمی‌توان چشم پوشید، اما خبرنگاران از اخبار تولیدی خود نباید غافل بهمانند، چرا که بی‌توجهی به اخبار و گزارش‌های تولیدی، اولاً باعث انحصار تدریجی عده‌ای شده و در آینده به غول اخبار و اطلاعات تبدیل خواهند شد و ثانیاً خبرنگارانی که عدم کار و ممارست در تولید اخبار به یک برادری روی آورده‌اند، کم‌کم قلم انتقادی خود را از دست داده و در حالتی

دارد بدون ذکر منبع در مطالب خود استفاده می‌کنیم و ضمن خیانت به نویسندگان اصلی مطلب متین دزدی فرهنگی را نیز باب می‌کنیم. با تمام این احوال البته هنوز خبرنگاران و گزارشگران بسیاری هستند که یا کار تولیدی دارند و یا مخلوطی از کار تولیدی و اینترنتی را ارائه می‌دهند.

آنها که با اینترنت سروکار دارند یا اخبار را مجاری مختلف خبری دریافت می‌کنند با مطالعه بسیاری از روزنامه‌ها در می‌یابند که امروزه اغلب خبرنگاران و نویسندگان رسانه‌هایکتوب به سمت و سویی رفته‌اند که با بهره‌گیری از سایت‌های اینترنتی سعی در پرکردن صفحات انتشار داده‌های اختصاصی به مخاطبان دارند.

فردانی که در مواردی زحمت ویرایش مطلب را به خود نداده و براساس قانون رایج & copy; pas به چاپ مطلب و در برخی موارد بدون ذکر منبع و بدون درج انتشار مطلب یا نام نهاد می‌کنند از این خصوص و به عنوان مثال، تحقیقی که روی یکی از روزنامه‌های کشور صورت گرفت مشخص شد که بیش از ۶۰ درصد خب‌ها، مقالات و سایر مطالب روزنامه غیر تولیدی بوده و بخش اندکی حاصل تلاش خبرنگاران و نویسندگان می‌باشد.

جذب کند و این اغلب ریشه در فرهنگ و عادات اجتماعی ما ایرانیان نیز دارد. از سوی دیگر بسیاری هستند که متأسفانه از این پدیده به عنوان یک هنجار و ارزش استهزایی می‌کنند. بطور مثال در محیط‌های کار برخی از کارمندان به نوعی در صدد کم کاری هستند. این افراد گویی تمام تلاششان را می‌کنند برای اینکه در روز کم‌ترین کار ممکن را انجام دهند و اگر در روزهای کسبی وظایف را به درستی انجام دهد از سوی دیگر کارکنان مورد انتقاد قرار می‌گیرند و ظاهراً انجام درست وظیفه، عمل ناهنجاری است که از سوی کارکنان وظیفه شناس انجام شده است. در این میان رسانه‌ها نقش بسیار مؤثری در تغییر فرهنگ تبلی در میان مردم دارند. وقتی رسانه‌ها به خصوص رسانه ملی با تولید و پخش برنامه‌های، تبلی را به عنوان ناهنجاری رفتاری به مردم معرفی کند و این ناهنجاری وظایف را رفتاری ارزشی نشان دهد، مسلماً فرهنگ فراگیر تبلی هم دچار تغییراتی می‌شود و به مرور زمان فرهنگ انجام صحیح کار و وظایف می‌تواند جای آن را بگیرد. از سوی دیگر نهادهای آموزشی مانند آموزش و پرورش و آموزش عالی هم در این مسأله بسیار مؤثرند و کتاب‌های درسی به خصوص در مقاطع ابتدایی باید به این سمت برود که ارزشمندی کار و فعالیت و قبح بیکاری و بی‌هدفی و بی‌مسئولیتی را بیش از پیش مشخص کنند.

البته کار فرهنگ‌سازی رسانه‌های نوشتاری، شنیداری و دیداری زمانی قابل درک و هم‌بهره برای مخاطبان آنهاست که خود ضمن تولید اطلاعات و اخبار و نه صرفاً یکی آنها؛ راه نسبت در به مردم نشان دهند و به گونه‌ای رفتار رسانه‌ای که مشمول ضرب‌المثل «هر چه بگندد نمکش می‌زند» و به روزی که بگندد نمک» واقع نشوند. لزوم بهره‌برداری از اخبار و اطلاعات سایتهای اینترنتی و سایر نشریات البته در فراهم آوردن جامعه‌ای باز و با ضرب‌المثل اطلاعات و دانش عمومی، بسیار خوب و پسندیده است، ولیکن تئری مستقیم پدیده استفاده از مطالب دیگران

در عین حال این امر می‌تواند یکی از دلایل اساسی کاهش انگیزه خبرنگاران برای پردازش و انتشار اخبار و گزارش‌ها در نشریات مکتوب به حساب آید. از دیگر دلایلی می‌توان به حضور سرکدرته‌تر و سریع‌تر رسانه‌های الکترونیکی و دیداری و شنیداری در انتقال اخبار به مخاطبان اشاره کرد. به طوری که عمده اخبار منتشره در رسانه‌های مکتوب اخباری مرده و دست دوم برای مخاطب محسوب می‌شود. طبیعتاً است مخاطب نیز نسبت به اخبار سوخته یا «خورد» مناسب نشان نخواهد داد. اگر فضای بسته و سفارشی شده برخی مطبوعات، قوانین سنت و پاکیز و خودسانسوریز حاکم بر برخی نشریات را به عوامل غیر اضافه کنیم مشخص می‌شود که غیر تولیدی بودن مطالب یک نشریه می‌تواند تا حدودی قابل توجیه باشد. اما آنچه در رنژبای رسانه‌ای امروز مهم به نظر می‌رسد در مرحله اول انتقال سریع داده‌هاست و در مرحله دوم واکنش سریع همراه با تحلیل به موقع نسبت به داده‌ها و در مرحله بعد اگر خبرنگاری قادر به طسی مراحل یک و دو نبود تکمیل داده‌های خبری راجع به موضوع و تولد خبری متفاوت از همه‌های روز بخورد می‌باشد.

بهره‌وری تنبلی پذیرد می‌است که می‌تواند به حساب قلم و روی رتبه‌ای از تراهای مخوف خود

همدان پیام: یونسکو می گوید: خبرنگاران باید کوشش کنند تا اخباری که در اختیار عموم می گذارند درست، دقیق و معتبر باشد و در درستی اخباری که به دست می آورند پژوهش و اندیشه کنند. خبرنگاران نباید حقیقتی را عمدتاً تحریف یا خراب کنند و نیز هیچ گونه مطلبی را نباید از دید مردم پنهان نگهدارند.

📌 **فبرنگارانی که بی‌هویت کار می‌کنند**

وقتی روز خبرنگار می‌رسد همه شاکو و معترض از کمبودهای در این حرفه هستند؛ البته متنگر آن هم نیستیم؛ چراکه اغلب خبرنگاران استان همدان هیچ تضمین شغلی ندارند که بخشی از آن هم به بی‌هویتی آنها باز می‌گردد. بی‌هویتی که علاوه بر ضعف مدیران رسانه‌ها به‌شکل متوجه اداره کل ارشاد و مطبوعات استان است. چند سالی است خانه مطبوعات و اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان می‌خوانند خبرنگاران استان را با صدور کارت شناسایی خبرنگاری، شناسنامه‌دار کنند؛ اما سال خبرنگاران را به خانه مطبوعات می‌کشاند و عکس می‌خواهند، سال بعد مدارک شخصی می‌خواهند و سال بعد هم ... این پروسه ادامه می‌یابد و از رات خبری نمی‌رسد و اینجاست که اهالی رسانه استان در اولین قدم از مدیران خود آسیب می‌بینند.

بیشتر اوقات مدعی هستیم که کار شایسته‌ای برای خبرنگاران از سوی مسئولان صورت نمی‌گیرد؛ اما در وهله اول این خود رسانه‌ها هستند که جایگاه خود را حفظ نمی‌کنند و به دور از یکدیگر، قلم به خواسته این و آن می‌زنند. رسانه‌هایی که به هم پشت می‌کنند و خود را اسیر مشاوه‌های غلط برخی ادارات و مسئولان می‌کنند.

📌 **قدمه، روابط عمومی‌ها نشوید**

خستگی، دلهره و بی‌انگیزگی از صحت‌ها
غالب خیرنگاران استان است. وقتی همکار
خیرنگاران را به جلسه‌ای می‌ببینی مدار
آن‌ها اینکه این چه جلساتی است که برگزار می‌شود
یا بقدر جلسات خسته کننده است، گزایه
دارند که در این مورد برگزار جلسات صرفی
سخنرانی و جلسات خسته کننده دلیل درستی
چون خستگی خیرنگاران است؛ اما تنها کسی که باید
از آن جلسه سبوت و کور و بی‌حاصل نتیجه‌ای
کند خیرنگاران است؛ مثلاً بگویند در این
جلسات خبری راه به جایی نمی‌برد یا مدیران
دولتی میزگردهای خود هستند و برای
تجافت ندارند که البته این نوع کار رسانه‌ای
همان‌سان شاید نادر باشد؛ چراکه
امروز این رسانه‌ها هستند که در دست مسئولان
مشکل می‌گیرند. در صورتی که اگر خیرنگاران زبده
باشند و به وظایف‌ها، هیچ وقت خود را موم
در دست مسئولان قرار نمی‌دهند.

در مطبوعات، خصوصا محلی‌ها می‌بینیم که هر خبرنگاری در حوزه‌ای مشغول به فعالیت است که این حوزه‌بندی تنها از نظر سوابق و اخبار و این‌ها می‌باشد اما بخش مد نظر را برای می‌گیرد نه کار تخصصی از سوی خبرنگاران. این شیوه که برای تأمین بخشی از درآمد خبرنگاران که از اقصاء کم درآمد محسوب می‌گردند به نوعی جبران محسوب می‌شود؛ البته اگر این جبران به چشم‌پوشی و سکوت خبرنگاران در اطلاع رسانی به موقع منجر نشود.

روشن تر بگویم برقراری برخی معادلات مسئولان
با خبرنگاران باعث چشم‌پوشی خبرنگار از
گزارش انتقادی از آن اداره می‌شود که به دنبال
آن ناگاه‌های بد می‌دهان رسانه‌ها از اینگونه
موضوعات پرتی باعث شده که همه چیز کل
بلبل تلقی شود و اینکه همه چیز بر وفق مراد
است؛ غافل از آنکه خبرنگار عزیز عطای گزارش
انتقادی را به لقایش خشنود؛ البته شامی
تمامی خبرنگاران نمی‌شود. هر طرف فاسد
بسیار خیرنگی نیست، توان خرده گرفت؛ می‌شاید

* خبرنگاری در استان همدان بزن در رویی شده است

مهمترین اصل در کار رسانه‌ای انعکاس دقیق اخبار است که نمونه بارز آن حضور خبرنگاران در جلساتی است که مدیران استان حضور دارند و در خصوص موضوعات مهم استان بحث و گفتگو می‌کنند. پس در اینجا بیشتر از همه این خبرنگاران است که باید تمام حواشی به فضای جلسه و حتی حاشیه‌های آن باشد. در حقیقت یک خبرنگار در یک جلسه باید در ذهن خودش تمام فضای جلسه را مدیریت کند تا موضوعی از نگاهش دور نماند. اما متأسفانه حساسیت کمتر برخی مدیران رسانه در همدان خصوصاً رسانه‌های تازه تأسیس باعث شده است که بعضاً خبرنگاری را که به جلسات می‌فرستند حتی شناختی از جو موجود ندارند و در برخی موارد حتی با مدیران و مسئولان استان آشنا نیستند و این‌ها آشنایی نتیجه‌ای جز اطلاع‌رسانی ضعیف و اشتباه نخواهد بود.

علاوه بر آن، حساسیت در کار خود خبرنگاران نیز کم است. کمتر پیش می‌آید که یک خبرنگار

بعد از نوشتن خبر خود یک بار آن را بخواند و نقص‌های آن را برطرف کند. حتی کمتر پیش می‌آید که اطلاعات کافی در یک خبر وجود داشته باشد و اغلب حرف‌های صرف مسئول و مدیر است که با تنظیم ابتدایی «وی گفت» و «وی افزود» به خورد مردم داده می‌شود و اینجاست که قدرت تحلیل خبرنگاران افت می‌کند.

👉 دوستی بیش از حد با اینترنت

اگر یک روز اینترنت قطع شود قطعاً آن روز نشریه به مشکل برمی‌خورد. نکته بیش از حد مطبوعات به فضای مجازی اینترنت باعث شده که نوعی تبلی رسانهای در مطبوعات شکل گیرد که این تنها شامل استان همدان نمی‌شود و بر حقیقت وپروس فراگیر در مطبوعات کشور است. استفاده از اینترنت دلیل بر نقص یکی رسانه یا بی‌تجربگی آن نیست حتی دلیلی هم بر قوت خبرگزاری‌ها و ضعف مطبوعات نیست.

اصل استفاده برخی اخبار و گزارش‌های اینترنتی
برای یک روزنامه یا هفته‌نامه ضروری است و

در حقیقت برخی اخبار منتشر شده در فضای مجازی باید در دکه مطبوعات قرار گیرد؛ چراکه پیگیری اخبار و اطلاعات از طریق مطبوعات برای مردم راحت‌تر است تا وب‌گردی در فضای اینترنت. در حقیقت این امر یک امتیاز مثبتی برای خبرگزاری‌ها و سایت‌های خبری هم است. اما تکیه مطلق به اینترنت باعث ضعف رسانه است.

📌 **تلنگری هم به مسئولان بزنیم**

شاید رسانه‌های استان با نقص‌هایی مواجه باشند اما بی‌انصافی است اگر از بی‌مهرهای برخی مدیران غافل شویم.

اگر از مطبوعات استان همدان نظرسنجی شود که چقدر مدیران رسانه‌ای داریم شاید تنها ۱۰ درصد آنها موافق رسانه‌ای بودن مدیران باشند.

راه دوری نمی‌رویم- از همین روز خبرنگار سال گذشته می‌گوییم. وقتی استاندار همدان (پیرایی) که خود نیز از فعالان رسانه‌ای بود برای خبرنگاران حقایق در محلی که متعلق به آنها بود به سالن شهید آوینی راه نامناسبی که برای برگزاری روز خبرنگار در نظر گرفته شده بود، آمد تا برای یک بار هم که شده این رسانه‌ها باشند که حرف می‌زنند و مسئولان گوش می‌دهند! البته آن روز حرف‌هایی گفته شد و قول‌هایی داده شد که در فضای سالن ماند و از آن خارج نداد.

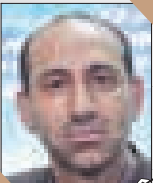
البته وعده مسئولان همیشه وعده می‌ماند. آمده‌های پیرپایی برای رسانه‌های استان از همان اول هم شکل دادند. حداقل استانداران قبلی وعده‌ای نمی‌دادند و انتظاری هم نبود؛ اما پیرپایی دیگر رکورد شکن وعده دادن در استان بود. روز خبرنگار سال ۸۹ درس آگوریتیم داد و وعده داد که مسابقه بهترین تیزر برگزار می‌کند! سال بعد هم در همان روز وعده برگزاری می‌بخشد بزرگ با خبرنگاران می‌دهد! چند وقت دیگر به دفتر همدان پیام می‌آید و قول می‌دهد سهمیه حج برای خبرنگاران در نظر گرفته شود. همچنین خبرنگاران همراه با مدیران به سفرهای خارجی اعزام شوند! اما همه در قالب وعده «و... و...» بود. شاید خود رسانه‌ها نیز زمانی که این حرف‌ها گفته می‌شد می‌دانستند که هیچ کدام اجرایی نمی‌شود، اما این فرصت را به مدیر ارشد رسانه‌ای! خود دادند تا حداقل به وعده‌های عملی حوزه خود که چشم بنیانی جامعه هستند برآی کنند. نه تنها این اتفاق نیفتاد حتی در اواخر عمر استانداری‌اش در همدان بدترین رفتار و تعامل با رسانه‌ها داشت و خود را تشنه در فضای مجازی کی سیاست خیری و نشریه وابسته به خود محصور کرد و نشان داد هرچند مدیر رسانه‌ای بود اما در همدان رسانه‌ای عمل نکرد. حتی برخی مدیرانی که رسانه‌ها را در برخی موارد در عوامی ایجاد نامنی در جامعه می‌دانند و بیشتر به کنترل رسانه‌ای محصور هستند هنوز رسالت مطبوعات را درک نکرده‌اند یا اینکه برآنند که همیشه خبرنگار موضوعاتی را مانور دهد که بر وفق مراد آنهاست و لاغیر.

البته در این میان به برخی همکاران مطبوعاتی‌مان که امروز مدعی اخلاق هستند نیز انتقاداتی وارد است. مدعیانی که روزی منتقد همین مسئولان بودند امروز منتظر فرصتی برای تخرب همکار خود هستند.

یکی هم در حال امروز هم روش و ماست و بهتر بود که کمی هم واقع‌بین باشیم و به نقد خود بپردازیم.

مطبوعات رکن فراموش شده

در همدان

مهدي محمودی*

همدان پیام: ۱۷ مردادماه سالروز شهادت شهید محمود صارمی خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی و روز خبرنگار بهانه‌ای برای تکریم و تجلیل خبرنگاران است. در این روز در اقصا نقاط کشور مراسم روز خبرنگار برگزار می‌شود تا به قولی از زحمات یکساله آنان تجلیل شود. اما همین روز چگونه در همدان برگزار می‌شود! خبرنگاران سربازان خط مقدم عرصه‌های مختلف خصوصا عرصه فرهنگی با داشتن کمترین توقعات همواره در اعتداری جوامع نقش دارند اما این موضوع کمتر در همدان مورد توجه است. اگر بپذیریم که مطبوعات رکن رکن دموکراسی در هر جامعه هستند پس باید نه تنها در روز ۱۷ مرداد بلکه در همه روزها خبرنگار را بپذیریم، تکریم کنیم و در صدرشان قرار دهیم. اگر مسئولان خبرنگاران را چشمان تیزبین جامعه بدانند باید همواره آنان را یار اصلی خود قلمداد کنند، انتقادهای آنان را بشنوند و بپذیرند و آن را در برنامه‌های خود قرار دهند. نه اینکه با نگاه‌های منفی همواره در صدد ایجاد محدودیت و مانع تراشی برای آنان باشند. خبرنگاری شغلی پر زحمت و مشقت است نه شب می‌شناسد و نه روز نه تعطیلی دارد و نه استراحت بلکه همواره در همه جا و در همه حال وجود دارد. هر جایی که مشکلی هست در آنجا حاضر، بدون ترس از جان و مالش. پس حق این است که او را تکریم کنیم و در او انگیزه ایجاد نماییم.

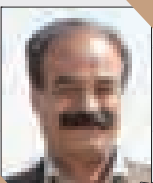
امروزه در جوامع پیشرفته بشری خبرنگاری شغلی مهم و اعتلا یافته است و در سطوح مختلف آن جوامع خبرنگاران به عنوان افرادی

نخیه و ممتاز از سایر افراد محسوب می‌شوند؛ چرا که خبرنگار است که با اطلاع‌رسانی درست و به‌موقع مسئولان را در تصمیم‌گیری درست کمک می‌کند و با ارائه راهکارهای مناسب گره‌گشای مشکلات کور جامعه هستند. همین امر آنان را مصمم می‌کند تا همواره در پیشرفت‌های جوامع خود موثر باشند. اما گر چه جایگاه خبری و خبرنگاری قدری در کشور و استان رشد کرده است ولی این وضعیت تا جاییکه اصلی آن در همدان فاصله دارد. هنوز فرهنگ انتقادپذیری از خبرنگاران توسط دستگاه‌های مختلف همدان پذیرفته نشده است. هنوز برخی باورشان نشده است که خبرنگاران چشمان بینای جامعه هستند و هنوز برخی خبرنگار و خبرنگاری را باور ندارند.

من، من خبرنگار چیزی را جز ایجاد فرصت عرصه‌های مختلف خصوصا عرصه فرهنگی با داشتن کمترین توقعات همواره در اعتداری جوامع نقش دارند اما این موضوع کمتر در همدان مورد توجه است. اگر بپذیریم که مطبوعات رکن رکن دموکراسی در هر جامعه هستند پس باید نه تنها در روز ۱۷ مرداد بلکه در همه روزها خبرنگار را بپذیریم، تکریم کنیم و در صدرشان قرار دهیم. اگر مسئولان خبرنگاران را چشمان تیزبین جامعه بدانند باید همواره آنان را یار اصلی خود قلمداد کنند، انتقادهای آنان را بشنوند و بپذیرند و آن را در برنامه‌های خود قرار دهند. نه اینکه با نگاه‌های منفی همواره در صدد ایجاد محدودیت و مانع تراشی برای آنان باشند.

خبرنگاری شغلی پر زحمت و مشقت است نه شب می‌شناسد و نه روز نه تعطیلی دارد و نه استراحت بلکه همواره در همه جا و در همه حال وجود دارد. هر جایی که مشکلی هست در آنجا حاضر، بدون ترس از جان و مالش. پس حق این است که او را تکریم کنیم و در او انگیزه ایجاد نماییم.

امروزه در جوامع پیشرفته بشری خبرنگاری شغلی مهم و اعتلا یافته است و در سطوح مختلف آن جوامع خبرنگاران به عنوان افرادی

علناکری یاری*

همدان پیام: روزی برای قلم، روزی برای کتاب، روزی برای مطبوعات، روزی برای خبرنگار، روزی برای ... این روزها که می‌آیند شاید تلنگری باشد به آنهایی که به نوعی با این مولفها هموندی دارند احتمالا از این راه زندگی می‌کنند یا در این راه عشق می‌ورزند و یا شاید نان خود را از این راه بدست می‌آورند اما بسیار مورد این پرسش‌ها قرار می‌گیرم که خبرنگار یعنی چه ؟

به چه کسی خبرنگار می‌گویند و در کجا خبرش را می‌نگارند؟ آیا اصلا مهم است که او کجا باشد و کجا بنویسد؟ خبرنگاری آیا نان بدست آوردن است؟ آیا نان خوردن و آسمان و زمین را تماشا کردن است؟ خبرنگاری آیا در کوران حادثه در کوران اتفاق و مهتر در کوران حقیقت قرار گرفتن و علن زدن آنها به مردمی است که منتظر شنیدن حقایق‌اند؟

خبرنگار آیا چشم بستن بر حقایق است یا

خبرنگار مشعل‌دار هدایت

غاسم‌رضا فریدونی*

همدان پیام: ۱۷ مرداد، روز خبرنگار، باز هم درد دل‌های خبرنگاران شاید هم کمی تکراری، اما چه کنیم؟ این تنها روزی است که خبرنگاران در کنار بیان مشکلات مردم و تفدهای مدیران به پاره‌ای از مشکلات خود نیز می‌پردازند.

روز خبرنگار به خون سرخ و پاک شهید صارمی رنگین است شهیدی که در آخر به جای سیاه مشق قلم زیباترین رنگ یعنی رنگ گل لاله را انتخاب کرد، اما آرمان شهید صارمی و شهدای دیگر انقلاب و جنگ تحمیلی چه بود؟ آیا شهدا جز به پایداری نظام

ولایی به چیزی دیگر می‌اندیشیدند؟ آیا شهدا حاضر بودند جان شیرین خود را به غیر از نظام اسلامی فدای آرمان دیگری کنند؟ به برداشته شود، به دنبال این است که کمک کند مشکلات حل نشده مرتفع شود و با اطلاع‌رسانی به‌موقع مردم را در جریان چند و چون مسائل قرار دهد.

امروزه هر اتفاقی در هر جایی رخ دهد مردم در کمترین زمان ممکن به اطلاعات آن دست می‌یابند صرف نظر از پیشرفت امکانات اطلاع‌رسانی این جز با تلاش سربازان عرصه قلم اتفاق نمی‌افتد. بیاییم در روز خبرنگار به جای تجلیل‌های کمیته امدادی از خبرنگاران، فرهنگ غنی خبرنگاری را به عنوان رکن اصلی دموکراسی ترویج دهیم و خبرنگاران را به عنوان دوستداران اصلی جامعه معرفی نماییم تا این رکن اصلی با انگیزه‌ای مضاعف در اعتلای کشور و استانمان گام بردارد.

« رئیس خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایران) همدان

خبرنگار کجا ایستاده است

چشم گشودن بر آن؟ کجا باید نگاشت؟ چه چیزی را باید نوشت و به چه کسی باید گفت که ما چیزی نوشتیم برای که و برای چه و چرا نوشتیم؟ خبرنگاری آیا پاسخ دادن به دبیر تحریریه است؟ آیا پاسخ گفتن به سردبیر یا مدیر مسئول است؟ آیا پاسخ گفتن به فلان و بهمان رئیس است؟ آیا خبرنگار باید واقعیت‌ها را بنویسد؟ کدام واقعیت؟ واقعیت را کی تعریف می‌کند واقعیت از نگاه کی و چه کسی؟ خبرنگاری آیا این است که با مسئولی گفت و گو کنیم و حرف‌های او را بی کم و کاست و بدون کمترین نگاه چاب کنیم و بنویسیم؟ خبرنگاری این است که حادثه‌ای را تماشا کنیم و چگونه وقوع آن را بنویسیم بی‌آنکه به چرایی و علت آن بپردازیم؟ اگر روزی برای خبرنگار است در این روز خبرنگار باید چه کار کند کجا برود یا جزیی از حلقه است؟ آیا او در این روز باید برای کشف خبر یا کسب خبر کوچه‌ها، خیابان‌ها و بیابان‌ها را در نوردد و چیزهایی را ببیند که دیگران یا ندیده‌اند یا کمتر دیده‌اند و اوست که باید نادیده‌های دیده شده را در پیش تماشاای چشم مردم بگشاید و آنگاه رسالت او پایان یابد؟ و بعد باید این مخاطبان یا همان مردم باشند که موضوع را تجزیه و تحلیل کنند تا به اصطلاح ذهن و اندیشه آنها پویا شود!؟

خود گلابه‌مندند و با حقوق اندک و ناچیز در شرایط سخت کاری دست و پنجه نرم می‌کنند و از سوی دیگر نیز نشریات محلی بنیه اقتصادی و مالی کافی را برای تأمین حقوق مکفی خبرنگاران ندارند. هزینه‌های کاغذ و چاپ، اجاره دفتر و خرید ملزومات، نبود صنایع و بنگاه‌های عمده اقتصادی برای جذب آگهی تجاری. خساست دوایر دولتی در توزیع آگهی‌ها موجب شده است تا چراغ نشریات محلی همیشه نیم سوز باشد و روزنامه‌ها و هفته نامه‌های محلی در فراز و نشیب مسائل مالی کم رمق و کم رونق باشند. تکیه نشریات محلی و روزنامه‌های کثیرالانتشار سراسری به آگهی و گزارش‌های ویژه ادارات، عرق حق‌گویی از آنها را رسانده است. خبرنگارانی که با سفارش سردبیر صارمی رنگین است شهیدی که در آخر به جای سیاه مشق قلم زیباترین رنگ یعنی رنگ گل لاله را انتخاب کرد، اما آرمان شهید صارمی و شهدای دیگر انقلاب و جنگ تحمیلی چه بود؟ آیا شهدا جز به پایداری نظام

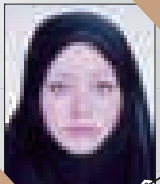
ولایی به چیزی دیگر می‌اندیشیدند؟ آیا شهدا حاضر بودند جان شیرین خود را به غیر از نظام اسلامی فدای آرمان دیگری کنند؟ به برداشته شود، به دنبال این است که کمک کند مشکلات حل نشده مرتفع شود و با اطلاع‌رسانی به‌موقع مردم را در جریان چند و چون مسائل

انسان که با عشق فراوان یا به این عرصه می‌گذارند بعد از بی‌مهری‌های ناآگاهان کم کم ناامید و مأیوس شده و عطای خبرنگاری را به لقایش می‌بخشند.

در پایان باید گفت خبرنگاران مشعل‌داران هدایت و روشننگری در جامعه هستند و این مهم جز به تلاش خالصانه و عالمانه خبرنگاران محقق نخواهد شد پس چه روزیاست ما خبرنگاران قدر و ارزش کارمان را بدانیم و آن را به ثمنی بخش نفروشیم.

« سرپرست روزنامه کههان در استان همدان

مدیرمسئول هفته‌نامه همدان‌سلام

آنسیه نیازاده

همدان پیام: قدیمی‌ترین روزنامه که به زبان فارسی در ایران منتشر شد روزنامه‌ای است که حدود سال ۱۲۵۳به مدیریت “میرزاصالح شیرازی” در تهران تأسیس و منتشر شد. پیدایش نشریات اداری به طور مرتب و منظم از اقدامات “میرزاتقی خان امیرکبیر” در زمان سلطنت ناصرالدین شاه است و این مرد بزرگ اقدامات مفید و اساسی دیگری چون تأسیس روزنامه، بصورت جراید اروپا، اقدام نمود. از قدیمی‌ترین روزنامه‌های یومیه در ایران می‌توان از روزنامه “خلاصه الحوادث” نام برد که همه روزه به استثنای روزهای یکشنبه و جمعه روی یک ورق نوشته و منتشر می‌شد. انتشار نشریات منظم است تا خدای ناکرده با اختطار هیأت نظارت بر مطبوعات مواجه نشوند.

برخوردهای قهرآمیز، بی‌توجهی به رسالت خطیر خبرنگار و تبادل اذاد اطلاعات و گاهاً برخوردهای فیزیکی و تخریب شخصیتی خبرنگاران تمامی شهدا سرافرازی دین خدا و رهبری و ایران اسلامی بود ولاغیر. بنابراین خبرنگاران نیز که داعیه‌دار پیمون راه شهدا هستند جز به حفظ و تقویت و سربلندی

جمهوری اسلامی ایران نمی‌اندیشند و تمامی مرامات را سخته‌ها و نامالیامات در این راه را با نگاه به هدف متعالی به جان می‌خرند. خبرنگاران متعهد قلم‌شان را در مسیر حقیقت می‌رانند و به همین خاطر است که مردم نیز ارج و قدر کار آنها را می‌دانند و جایگاه خبرنگار را والات می‌دانند.

اما جا دارد کمی هم درد دل‌های خبرنگاران را در فرصتی که روزنامه همدان پیام در اختیار گذاشته است مطرح شود.

« سرپرست روزنامه کههان در استان همدان

مدیرمسئول هفته‌نامه همدان‌سلام

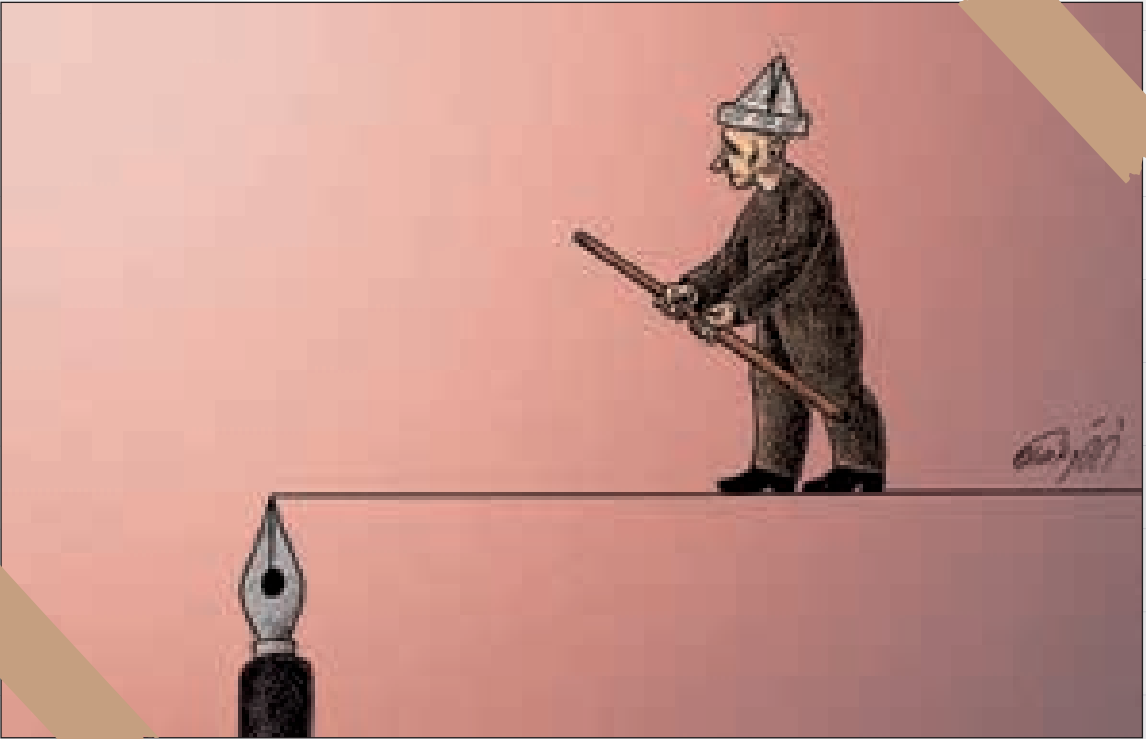
مطبوعات در گذر زمان

و ۲۰۰ نشریه با عناوین مختلف در سطح کشور منتشر می‌شدند.

رقم نشریات نوپا (منظور نشریاتی است که امتیاز نشر گرفته‌اند) در دوره اول یعنی ۱۳۴۰–۱۲۹۸ که متجاوز از چهل سال را شامل می‌شود ۱۷۲ نشریه بوده یعنی بطور متوسط هر سال ۴ نشریه در دوره دوم حاکمیت پهلوی ۱۳۴۰–۱۲۹۸) ۲۲۰ نشریه سازه در کشور منتشر شده که بطور متوسط حدود ۱۴ نشریه در سال برآورد می‌شود، اما در دوران سوم که دوران انقلاب اسلامی است و در بررسی ما شامل سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۷۳ می‌شود، ۱۸۶۱ نشریه تازه قدم به عرصه مطبوعات گذاشته‌اند که بطور متوسط شامل ۱۴۲ نشریه در سال می‌شود که رقمی معادل ۱۰ برابر نشریات نوپای دوره دوم و ۳۵ برابر دوره اول را نشان می‌دهد. به لحاظ محل انتشار نشریات باید گفت که در دوره اول حاکمیت رژیم پهلوی ۵۱ درصد نشریات در تهران و ۴۹ درصد در شهرستان‌ها منتشر می‌شده است. در دوره دوم فاصله تهران و شهرستان‌ها بسیار زیادتر شده و این رقم به ۸۲ درصد در تهران و ۱۸ درصد در شهرستان‌ها رسیده است. در دوران انقلاب اسلامی تفاوت میان تهران و شهرستان‌ها کاهش یافته و نشریات نوپای تهرانی ۷۴ درصد و نشریات شهرستانی ۲۶ درصد نشریات را تشکیل می‌دهند و این نشان دهنده سمت‌گیری انقلاب اسلامی در جهت کم کردن فاصله مرکز و سایر شهرهای کشور است. اگرچه هنوز این فاصله به

نشریه، در دوره دوم ۴۰ نشریه و در دوره سوم ۱۴۰ نشریه را در بر می‌گیرد. در یک نگاه کلی به وضعیت مطبوعات در دوران انقلاب اسلامی باید گفت که نشریات و مطبوعات در این دوران رشد کمی قابل توجه داشته‌اند که چنین رشد کمی قطعاً بر کیفیت و سطح حرفه‌ای کار هم تأثیر مثبت می‌نهد، بی‌آنکه بتوان ادعا کرد که این ارتقا در یک اندازه صورت پذیرفته است. به نظر می‌رسد ارتقای کیفی و حرفه‌ای مطبوعات در گرو عواملی دیگر چون ارتقای سطح تحصیلات تا حد عالی برای روزنامه‌نگاران، بهبود محتوای آموزشی دوره‌های عالی مزبور، روشن شدن جایگاه قانونی و حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در کشور، بالا رفتن تضمین‌های حقوقی، شغلی، مالی و رفاهی روزنامه‌نگاران باشد. در رشد مطبوعات اهمیت افزایش نرخ باسوادی در کشور را نمی‌توان نادیده گرفت. اما واقعیت آن است که باسوادی شرط لازم برای روزنامه‌خوانی است و نه شرط کافی. باید عادت به مطالعه در میان مردم دیداد آید و قوت گیرد، وگرنه علی‌رغم رشد نسبی قابل توجه تعداد مطبوعات در سال‌های پس از انقلاب، مقایسه ارقام مربوط به مطبوعات در سالنامه آماری سازمان ملل نشان می‌دهد که کشور ما نه تنها نسبت به کشورهای پیشرفته بلکه در مقایسه با بعضی کشورهای جهان سوم هم هنوز سطح شمارگان و تعداد مطبوعات قابل قبولی ندارد.

برخی صاحب‌نظران معتقدند امیرکبیر را باید بنیانگذار مطبوعات در ایران دانست. تا زمانی که امیرکبیر در قید حیات بود و روزنامه «وقایع

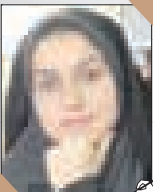
اتفاقیه» را منتشر می‌کرد حدود ۲۱ مقاله دینی در آن انتشار یافت اما پس از مرگ امیرکبیر، در سال‌های قبل از انقلاب، حداثگر نشریات اقتصادی را داشتیم که به عنوان نشریه تخصصی حوزه اقتصاد مطرح بودند اما امروز نشریه‌ای که در زمینه اقتصاد منتشر می‌شود را نشریات تخصصی نمی‌گوییم بلکه سطح دانش عمومی مردم آنقدر افزایش یافته که امروز تعداد زیادی روزنامه، هفته‌نامه و ماهنامه اقتصادی داریم که

حد قابل قبول کاهش نیافته است.

قابل ذکر است که نشریات ماهانه نوعاً نشریاتی وزین‌تر، تخصصی‌تر و غنی‌تر از مجلات هفتگی هستند. به لحاظ زبان انتشار نشریات نوپا در دوره اول پهلوی ۹۵ درصد نشریات فارسی و ۵ درصد بقیه غیر فارسی بوده است. در دوره دوم ۸۲ درصد از نشریات مجوز نشر فارسی و ۱۸ درصد مجوز نشر غیر فارسی گرفته‌اند. در دوران اسلامی ۹۲/۵ درصد از نشریات نوپا فارسی زبان و ۷/۵ درصد غیر فارسی هستند. نشریات غیر فارسی در دوره اول تعداد ۲۰

مدیران رسانه‌اک دوستداران رسانه‌ها و مردم

فاطمه امیری

همدان پیام: همیشه وقت مصاحبه دارد، وارد اتاقش که می‌شوی از روی صندلی بلند شده و احوالپرسی می‌کند، از حضور او در اداره تحت مدیریتش تشکر می‌کند همچنین اگر به هر دلیلی تاخیری تا شروع مصاحبه داشته از خبرنگار پوزش می‌خواهد. به خبرنگار نمی‌گوید این‌را بنویس آنرا ننویس، او را همکار خود معرفی می‌کند و حتی اگر خبرنگار سوالات انتقادی از او بپرسد با لبخندی پاسخ می‌گوید. ممکن است از همان آمار و اطلاعاتی که روی میزش دارد یک کیی هم به خبرنگار بدهد و ثابت کند شهادت آن را دارد که در ارائه عملکرد مجموعه مدیریتی خود با همه ضعف و قوتش رو راست عمل کند. برای این مدیر عنوان رسانه فرقی نمی‌کند و همه خبرنگاران را به یک چشم می‌بیند.

این نکات می‌تواند تنها بخشی از ویژگی‌های مدیران رسانه‌ای باشد که خبرنگاران را دشمن خود ندانسته بلکه بازوی اجرایی برای موفقیت مجموعه تحت مدیریتی خود می‌دانند. اینگونه مدیران که اغلب بسیار موفق هستند در برابر یک خبرنگار فرار را بر قرار ترجیح نمی‌دهند و در اصطلاح خبرنگار گریز نیستند بلکه خبرنگاران را با رویی گشاده می‌پذیرند و برای این قشر از بابت زحماتی که بدون هیچگونه چشمداشتی می‌کشند احترام بسیاری قائل هستند.

حتی ممکن است برخی از مدیران رسانه‌ای امروز خبرنگاران دیروز باشند و خود بهتر بدانند وقتی خبرنگاری با همه مشکلات شخصی و شغلی که دارد به او اصرار می‌کند که پیرامون یک موضوع اطلاع‌رسانی کند سزاوار آن نیست که مدیر رد تماس بدهد یا او را سر بدواند.

مدیران رسانه‌ای مسیر را با بهره‌گیری از تمامی امکانات برای اطلاع‌رسانی هموار می‌کنند با انتخاب افراد شایسته و توانمند در کسوت روابط عمومی راه را برای خبرنگاران فعال باز می‌گذارند تا جریان اطلاع رسانی از مسیر حوزه مدیریتی آنان آزادانه عبور کند. این مدیران عملکرد قابل قبولی ارائه می‌دهند تا هنگام مراجعه خبرنگار و مدعی منافع عام جامعه مجبور نباشند از حربه‌های جلسه یا کمبود زمان و مشغله سخن بگویند.

آن روی سکه خبرنگار ساعتی باید پشت در اتاق مدیر منتظر بماند تا او اجازه ورود بدهد وقتی وارد اتاق می‌شوی مشغول ورق زدن یا نوشتن مطلبی است یا اینکه به

رویاک مسکن خبرنگاران همدانی در حباب

همدان پیام: خبرنگاران همواره دغدغه و چالش‌های جامعه را منعکس می‌کنند، حرف‌های مردم را به گوش مسئولان رسانده و عملکرد مسئولان را همراه با نقاط قوت و ضعف برای مردم اطلاع رسانی می‌کنند. در این میان اصحاب رسانه ممکن است هیچ گاه مشکلات خود را مطرح نکنند؛ بنابراین مسائل پیش روی این قشر هیچگاه طرح نشده و اغلب لایحل باقی می‌ماند.

در حقیقت اغلب خبرنگاران از قشر متوسط جامعه هستند و درآمد این شغل در حدی نیست که بسیاری از نیازهای مادی آنان را تأمین کند. مسکن یکی از نیازهای اساسی است که اغلب خبرنگاران از آن بی‌بهره مانده‌اند و بسیاری از پیشکسوتان این عرصه در دوران بازنشستگی با خرید یک

آلونک زندگی خود را جمع و جور می‌کنند. تانوانسی در تهیه مسکن مناسب برای خبرنگاران دغدغه‌ای مشترک در میان فعالان اطلاع رسانی است اما در شهر همدان با توجه به گرانی زمین و مسکن این مشکل حادثر است، هزینه متوسط برای خرید یک منزل با متراژ ۶۰ متر در منطقه‌ای متوسط مسکن مهر با خبرنگاران همدانی بی‌مهری است؛ ۱۰۰ میلیون تومان برآورد می‌شود؛ و درآمد متوسط خبرنگاران همدانی ماهانه حدود ۳۰۰ هزار تومان است این در حالی است که قیمت مسکن بصورت جهشی افزایش می‌یابد و خبرنگاران رویای خانه‌دار شدن خود را روز به روز دورتر می‌بینند.

۱۷ مرداد ماه سال گذشته رئیس جمهور با بیان اینکه برای خبرنگاران یک هدیه ویژه دارد از اهدای مبلغ ۳۰ میلیون تومان تسهیلات خرید مسکن و ۴۰ میلیون تومان هزینه ساخت خبر داد که در روزهای اخیر با گذشت حدود یک سال ثبت نام از خبرنگاران برای بهره‌گیری از این هدیه ویژه آغاز شد.

مسئولان همدانی بی‌تفاوت به وضعیت مسکن خبرنگاران

مسئولان رده بالای برخی استان‌ها با توجه به نیازهای اصحاب رسانه همواره سعی دارند با تدبیر برخی سیاست‌های حمایتی از خبرنگاران که بدون هیچگونه چشمداشتی فعالیت می‌کنند حمایت کنند، اما متأسفانه در استان همدان این‌گونه اقدامات به فراموشی سپرده شده و هیچگونه طرح و برنامه‌ای برای نشان دادن احترام به جایگاه خبرنگاران و کمک در رفع جزئی از نیازهای این قشر صورت نمی‌پذیرد. هر چند زمینه و امکان فعالیت مسئولان استانی برای خانه‌دار کردن بسیاری از خبرنگاران وجود دارد که متأسفانه مسئولان همدانی نسبت به این مقوله بی‌تفاوت هستند همچنین در مطبوعات استان همدان نماینده صریحی برای حمایت از خبرنگاران و مطالبه‌گر برای مسکن خبرنگاران تعریف نشده است.

استخدامی هستند اما دارای مسکن هستند

و چالش‌های جامعه را منعکس می‌کنند، حرف‌های مردم را به گوش مسئولان رسانده و عملکرد مسئولان را همراه با نقاط قوت و ضعف برای مردم اطلاع رسانی می‌کنند. در این میان اصحاب رسانه ممکن است هیچ گاه مشکلات خود را مطرح نکنند؛ بنابراین مسائل پیش روی این قشر هیچگاه طرح نشده و اغلب لایحل باقی می‌ماند.

در حقیقت اغلب خبرنگاران از قشر متوسط جامعه هستند و درآمد این شغل در حدی نیست که بسیاری از نیازهای مادی آنان را تأمین کند. مسکن یکی از نیازهای اساسی است که اغلب خبرنگاران از آن بی‌بهره مانده‌اند و بسیاری از پیشکسوتان این عرصه در دوران بازنشستگی با خرید یک

آلونک زندگی خود را جمع و جور می‌کنند.

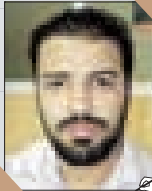
تانوانسی در تهیه مسکن مناسب برای خبرنگاران دغدغه‌ای مشترک در میان فعالان اطلاع رسانی است اما در شهر همدان با توجه به گرانی زمین و مسکن این مشکل حادثر است، هزینه متوسط برای خرید یک منزل با متراژ ۶۰ متر در منطقه‌ای متوسط

مسکن مهر با خبرنگاران همدانی بی‌مهری است؛ ۱۰۰ میلیون تومان برآورد می‌شود؛ و درآمد متوسط خبرنگاران همدانی ماهانه حدود ۳۰۰ هزار تومان است این در حالی است که قیمت مسکن بصورت جهشی افزایش می‌یابد و خبرنگاران رویای خانه‌دار شدن خود را روز به روز دورتر می‌بینند.

۱۷ مرداد ماه سال گذشته رئیس جمهور با بیان اینکه برای خبرنگاران یک هدیه ویژه دارد از اهدای مبلغ ۳۰ میلیون تومان تسهیلات خرید مسکن و ۴۰ میلیون تومان هزینه ساخت خبر داد که در روزهای اخیر با گذشت حدود یک سال ثبت نام از خبرنگاران برای بهره‌گیری از این هدیه ویژه آغاز شد.

همدان پیام

همدان پیام

شبنم ازادشفا

همدان پیام: جایگاه قوا همانطور که در قانون اساسی کشور نیز ذکر شده است جایگاهی والا و مستقل از هم است. براساس همین اصل هیچ قوه یا دستگاهی حق دخالت یا تحمیل نظر بر قوه دیگر را ندارد. قوه قضائیه نیز به عنوان یکی از قوای کشور، به واسطه وظایف و رسالات خطیر و برشمرده در قانون اساسی و جمله استقلال رأی در آن مهم شمرده می‌شود.

وظایف و رسالات این قوه که اعاده حقوق مظلومان و رساندن حق به صاحبانش است، اقتضا می‌کند که در عمل به قوانین و در نتیجه آن اجرای عدالت حاکم‌کن توان را به خرج دهد و هیچ‌گونه اغماض یا تساهلی در اعاده حق مردم در خود راه ندهد. این مهم مخصوصا در موضوعات و پرونده‌های مربوط به دست‌درازی کردن به بیت‌المال یا هتک‌کنندگان حیثیت و آبروی مردم بیشتر باید رعایت شود.

اما قوه قضائیه، آنچنانی که از فحواى وظایف آن برمی‌آید؛ همانطوری که قوه «قهریه» دارد در مواردی می‌تواند قوه عفو و بخشش یا قوه برخورد‌های مشفقانه و مهربانانه باشد. البته همانطور که ذکر شد اعمال این وجهه مثبت باید به مقتضای امر و به فراخور زمان باشد؛ چرا که در مورد برخی از پرونده‌ها و مجرمان می‌طلبد که برخورد قاطع و جدی در پیش گرفته شود.

یکی از مصادیق برخورد‌های مهربانانه و پدرا

بر خورد از نوع چکشی

مسئولان و نهادهای این قوه، می‌تواند برخورد با اهالی رسانه و قلم به دستان بی‌شئوانه باشد. قشر فعال در حوزه خبری، جایگاهی بجد لغزنده و آسیب‌پذیر دارد. نوع برخورد با خبرنگاران نرم ابزار در قیاس با مجرمان جانی باید به مراتب نرم‌تر و مناسب با شأن و جایگاه آنها باشد؛ چرا که این قشر به عنوان بازوان نظام برای تعالی فرهنگ جامعه در تکاپو هستند و در مواقعی که کارشان به نهادهای قضایی کشیده می‌شود باید با آنها رفتاری احترام‌آمیز و البته پدرا

نهادهای قضایی استان با برخی از قلم به دستان و اهالی فرهنگ اگرچه برای تحقق عدالت و اعاده حق بوده است اما در شیوه تحقق این عدالت به نظر می‌رسد در مواردی می‌شد بهتر از برخورد‌های اتفاق افتاده‌ای چون بازداشت یک روزنامه‌نگار و یک اهل قلم عمل کرد.

پیش‌آوردی که در فضای دو ماهه اخیر استان و با برخورد با برخی از خبرنگاران استان پیش آمد، آثار و تبعاتی را از خود به جای گذاشت که جز هزینه‌سازی و خدشه‌دار کردن چهره اهالی رسانه و استان نبود.

می‌شد با پرهیز از حرکت‌های خبرساز و حاشیه‌آفرین با اهالی رسانه (با توجه به همان نقش پدرا

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

نهادهای قضایی استان با برخی از قلم به دستان و اهالی فرهنگ اگرچه برای تحقق عدالت و اعاده حق بوده است اما در شیوه تحقق این عدالت به نظر می‌رسد در مواردی می‌شد بهتر از برخورد‌های اتفاق افتاده‌ای چون بازداشت یک روزنامه‌نگار و یک اهل قلم عمل کرد. پیش‌آوردی که در فضای دو ماهه اخیر استان و با برخورد با برخی از خبرنگاران استان پیش آمد، آثار و تبعاتی را از خود به جای گذاشت که جز هزینه‌سازی و خدشه‌دار کردن چهره اهالی رسانه و استان نبود.

می‌شد با پرهیز از حرکت‌های خبرساز و حاشیه‌آفرین با اهالی رسانه (با توجه به همان نقش پدرا

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

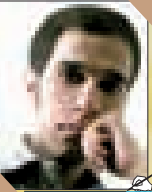
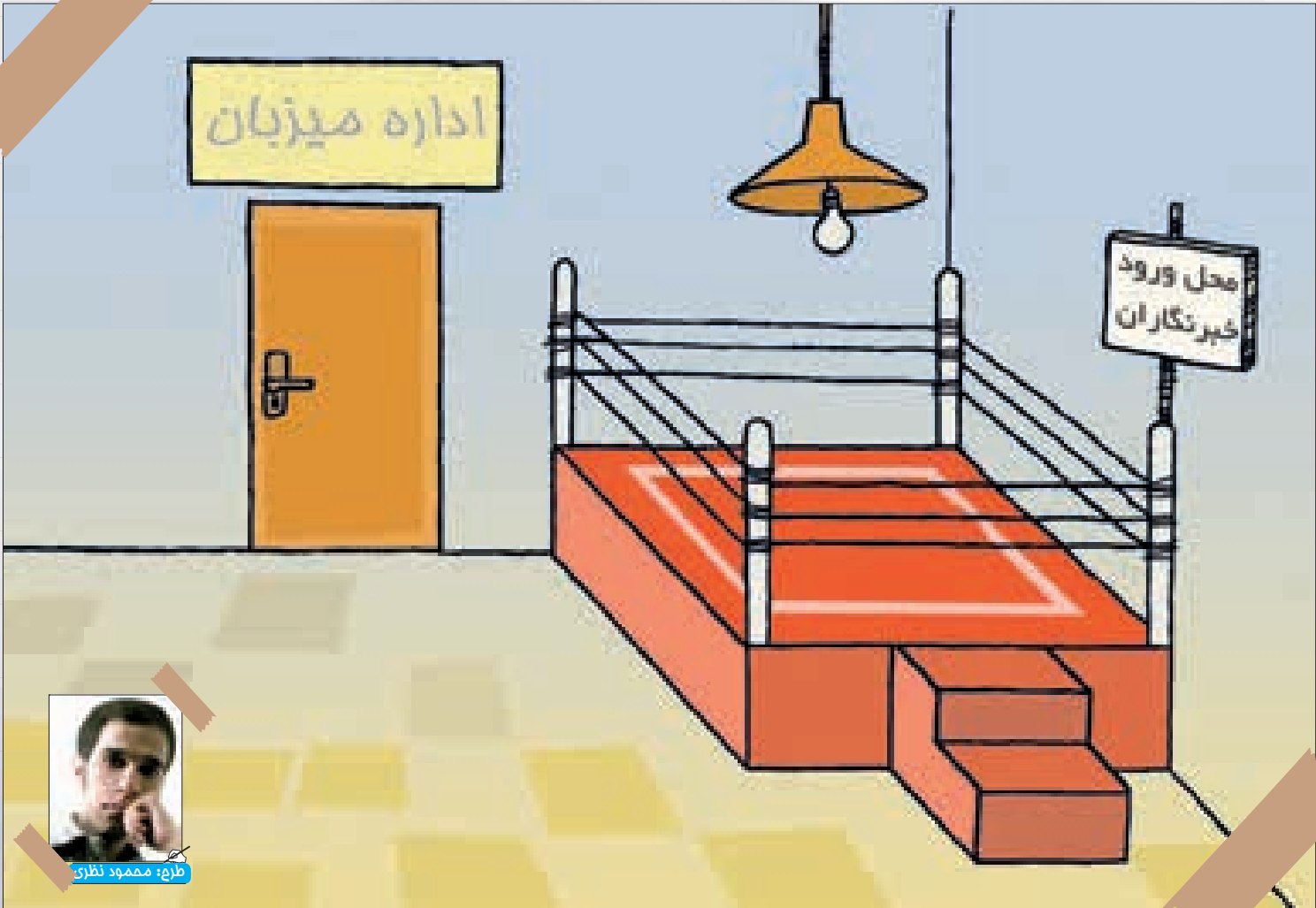
به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

به عنوان مثال اتفاقات دو ماهه اخیر و برخور

طرح: مهمنود نظری

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

ویژه روز خبرنگار

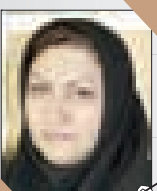
7

۱۶ مرداد ۱۳۹۱

ویژه روز خبرنگار

10

مطبوعات محلی داخلی و خارجی؛ زمین و آسمانی که به هم نمی‌رسند

مرزیه مقدم

همدان‌پایام: از آنجا که انتشار اخبار و خواندن آنها حرفه هر روز و همیشه ما صاحب رسانه است گاهی مواقع انعکاس اخباری برای ما خاص‌تر و تحلیل آن بر ما واجب‌تر است. در این میان شنیدن این خبر از معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که «باید به سمتی برویم که همه شهرستان‌ها یک نشریه محلی داشته باشند»، اهالی رسانه را بر آن می‌دارد که با نگاهی موشکافانه این کمیت را با کیفیتی متوازن همراه دارد که غیبت آن محسوس است.

محمدجعفر محمدزاده این خبر را بر پایه تأکید بر توسعه مطبوعات در سراسر کشور در حالی عنوان کرده است که ما خبرنگاران و نویسندگان مطبوعات محلی هنوز به صورت کارشناسانه فضای واقعی مطبوعات محلی را در ایران و جهان آنگونه که باید به تحلیل و تفسییر نشناختیم. پس برای رسیدن به این شناخت در فضای رسانه‌های محلی بد نیست نگاهی تحلیلگر به مطبوعات محلی در دنیا داشته باشیم.

***برای شروع شاید مناسب باشد به عنوان یک خبرنگار یا فعال رسانه‌ای در یک روزنامه محلی بدانیم ریشه مطبوعات محلی در جهان به کجا گره خورده است.**

مورخان زادرز روزنامه انگلیسی نورتون دلی تایم در ۲۴ سپتامبر سال ۱۸۵۳ را آغاز پیدایش روزنامه‌های محلی در جهان ثبت کرده‌اند، گویا این روزنامه محلی از همان ابتدا انتشار منظم داشته است.

اما پس از گذشت سال‌ها شمار روزنامه‌های محلی در سراسر جهان در سال ۲۰۰۰ از رقم ۱۷ هزار تجاوز کرده بود.

روزنامه «نورتن دلیلی تایمز» که مادر روزنامه‌های محلی به حساب می‌آمد در ۱۸۵۳ در شمال انگلستان در حالی توزیع شد که نخستین شماره‌اش را که حاوی مطالبی درباره هدف روزنامه و معرفی تحریریه آن بود و رایگان توزیع شد به شماره صفر در ۲۲ سپتامبر منتشر کرده بود و شماره صفر دادن از سوی روزنامه‌های تازه تاسیس از همان زمان رسم شده است.

این در حالی بود که تا قبل از سال ۱۸۵۳ انتشار روزنامه اختصاص به پایتخت و شهرهای بزرگ داشت. اما پس از گذشت سال‌ها توجه به روزنامه‌های محلی بیش از روزنامه‌های سراسری شد؛ چرا که روزنامه‌های سراسری (منتشره در سطح کشور) هر روز بیش از روز پیش درگیر رقابت‌های سیاسی شده و تحت تأثیر سیاست‌های دولت متبوع یا جناح مخالف آن (حزب اقلیت) قرار گرفته‌اند. به همین سبب است که بعضی از روزنامه‌های محلی در صفحات بیشتر و با مقدار بیشتری آگهی انتشار می‌یابند. مردم بر این اعتقاد بودند که روزنامه‌های محلی عمدتاً بدون توجه به سیاست‌های دولت، اخبار و نظرات را منتشر می‌سازند. پس باور مردم بر بی‌طرفی سیاسی روزنامه‌های محلی بیشتر شد.

بررسی زمان مرور بازدیدکنندگان از ادیشن

اینترنتی روزنامه‌ها نشان می‌دهد که باز دیدگان به مشاهده تیتروهای روزنامه‌های سراسری اکتفا می‌کنند و مطالب را در روزنامه‌های محلی مربوط (محل وقوع رویداد) می‌خوانند و کم کم روال کار مطبوعات سراسری به گونه‌ای شد که گویی روزنامه‌های سراسری معمولاً اخبار محلی خود را طبق قرارداد، از تحریریه روزنامه‌های محلی می‌گرفتند و به این ترتیب کار مبادله خبر امری عادی شد ولی روزنامه‌های سراسری به علت کمبود مکان چاپ مطلب قادر به انتشار همه اخبار دریافت شده نبودند و باز هم نشریات محلی به دلیل پرداختن به همه مطالب محبوب‌تر ماند؛ به گونه‌ای که حتی برخی از مردم پس از نقل مکان به گوشه‌ای دیگر از کشور یا جهان، وفاداری‌شان را به روزنامه شهر زادگاه خود حفظ می‌کردند و آن را از طریق پست دریافت یا در اینترنت می‌خواندند.

مطبوعات محلی جایگاه ویژه‌ای در میان مطبوعات کشور‌های پیشرفته به خود اختصاص داده و به طور عمده به انعکاس نیازها و مشکلات زندگی افراد یک منطقه یا محله می‌پردازند و به گفته کارشناسان، پویایی و رشد آن‌ها به توسعه کلی مطبوعات منجر می‌شود.

در این زمینه حسین افخمی، عضو هیات علمی گروه ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی ضعف اصلی نشریات محلی را بی‌توجهی آنها به پرداختن به «سیاست محلی» می‌داند و با نگاهی به وضع مطبوعات محلی در کشورهای توسعه یافته در گفتگویی رسانه‌ای مطبوعات محلی ایران را مورد بررسی قرار می‌دهد.

***ریشه مطبوعات محلی ایران کجاست؟**

درباره ایران باید گفت با بررسی تاریخی می‌توان گفت به خصوص در دوره مشروطیت نفوذ مطبوعات محلی در استان‌ها خیلی بیشتر از تمامی دوران از جمله حال حاضر بوده است. برای مثال در آن زمان در شهرستان‌ها روزنامه‌ها و دیگر جراید حتی می‌توانستند بر نتیجه انتخابات مجلس ملی تأثیرات اساسی بگذارند و نمایندگان مورد حمایت خود را از طریق نفوذی که بر افکار عمومی محلی داشتند روانه مجلس کنند. اما از کودتای ۱۳۳۲ به بعد مطبوعات محلی رو به ضعف گذاشتند و در ۲۵ سال آخر حکومت پهلوی هم قدرت اصلی در دست دو روزنامه مهم پایتخت یعنی کیهان و اطلاعات بود و به جز استان‌های خراسان و اصفهان و تا حدودی هم یزد، سایر استان‌های کشور از مطبوعات محلی با نفوذ محروم بوده‌اند. درباره وضعیت فعلی مطبوعات محلی هم می‌توان گفت به جز استان‌های خراسان و فارس در مابقی استان‌ها نشریات محلی وضعیت مناسبی ندارند.

اما به راستی چه عواملی باعث تحلیل و رونق مطبوعات محلی شده است؟ درباره چرایی این پدیده به چند دلیل می‌توان اشاره کرد. یکی اینکه مطبوعات محلی ما دچار ضعف حرفه‌ای بوده و کمتر روزنامه‌نگار حرفه‌ای در آنها قلم می‌زند. علت دیگر هم نداشتن عادت به مطالعه در کل کشور است که فقط مربوط به شهرستان‌ها نمی‌شود و این سرانه در کل پایتخت پایین است. از سویی دیگر واقعیت

کارشناسان معتقدند که نسبت آگهی‌های موجود در مطبوعات محلی به گونه‌ای است که آن‌ها باید از روابطی دوستانه با سازمان و ادارات دولتی برخوردار باشند، در غیر اینصورت قرار گرفتن در لیست سیاه مانعی برای تداوم کار یک نشریه خواهد بود.

این است که انتشار نشریه چایی کار پرهزینه‌ای است و بودجه‌ای می‌خواهد که بسیاری از مطبوعات محلی از آن محرومند. علاوه بر اینها دیگر اکنون کانال‌های دریافت اطلاعات پرشمار شده است و فرد به جای خواندن یک نشریه کشورها چگونه است؟ اما در هر دو نظام یاد شده مطبوعات محلی نفوذ زیادی دارند که دلایل عمده این موفقیت عدم تمرکز و قدرت سیاسی است یعنی به این مفهوم که شوراهای محلی و احزاب سیاسی و تمامی اینها باعث وجود نشریاتی پررونق در حوزه محلات شده است. از سوی دیگر در بعد اقتصادی به دلیل ساختار غیر متمرکز که در شهرستان‌های این کشورها وجود دارد مطبوعات محلی امکان جذب آگهی‌های تبلیغاتی از فعالان اقتصادی مناطق تحت پوشش خود داشته و این کار نیز به تقویت مالی مطبوعات محلی می‌انجامد. از سوی دیگر مردم این کشورها قدرت اقتصادی خرید مطبوعات محلی را هم دارند.

در این زمینه حسین افخمی، عضو هیات علمی گروه ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی ضعف اصلی نشریات محلی را بی‌توجهی آنها به پرداختن به «سیاست محلی» می‌داند و با نگاهی به وضع مطبوعات محلی در کشورهای توسعه یافته در گفتگویی رسانه‌ای مطبوعات محلی ایران را مورد بررسی قرار می‌دهد.

***ریشه مطبوعات محلی ایران کجاست؟**

درباره ایران باید گفت با بررسی تاریخی می‌توان گفت به خصوص در دوره مشروطیت نفوذ مطبوعات محلی در استان‌ها خیلی بیشتر از تمامی دوران از جمله حال حاضر بوده است. برای مثال در آن زمان در شهرستان‌ها روزنامه‌ها و دیگر جراید حتی می‌توانستند بر نتیجه انتخابات مجلس ملی تأثیرات اساسی بگذارند و نمایندگان مورد حمایت خود را از طریق نفوذی که بر افکار عمومی محلی داشتند روانه مجلس کنند. اما از کودتای ۱۳۳۲ به بعد مطبوعات محلی رو به ضعف گذاشتند و در ۲۵ سال آخر حکومت پهلوی هم قدرت اصلی در دست دو روزنامه مهم پایتخت یعنی کیهان و اطلاعات بود و به جز استان‌های خراسان و اصفهان و تا حدودی هم یزد، سایر استان‌های کشور از مطبوعات محلی با نفوذ محروم بوده‌اند. درباره وضعیت فعلی مطبوعات محلی هم می‌توان گفت به جز استان‌های خراسان و فارس در مابقی استان‌ها نشریات محلی وضعیت مناسبی ندارند.

اما به راستی چه عواملی باعث تحلیل و رونق مطبوعات محلی شده است؟ درباره چرایی این پدیده به چند دلیل می‌توان اشاره کرد. یکی اینکه مطبوعات محلی ما دچار ضعف حرفه‌ای بوده و کمتر روزنامه‌نگار حرفه‌ای در آنها قلم می‌زند. علت دیگر هم نداشتن عادت به مطالعه در کل کشور است که فقط مربوط به شهرستان‌ها نمی‌شود و این سرانه در کل پایتخت پایین است. از سویی دیگر واقعیت

***نگاهی به وضعیت مطبوعات محلی در ایران از دیدگاه کارشناسان کارکردهای مطبوعات محلی چیست؟**

مطبوعات محلی جایگاه ویژه‌ای در میان

مطبوعات کشورهای پیشرفته به خود اختصاص داده و به طور عمده به انعکاس نیازها و مشکلات زندگی افراد یک منطقه یا محله می‌پردازند و به گفته کارشناسان، پویایی و رشد آن‌ها به توسعه کلی مطبوعات منجر می‌شود و هر اندازه که توجه مخاطبان نسبت به نشریات محلی افزایش یابد، به همان میزان، تعداد خوانندگان مطبوعات در کل کشور با افزایش مواجه خواهد شد؛ چنانچه مطبوعات محلی بتوانند نیازها و مشکلات مردم محله‌ها را منعکس کنند، گام مؤثری در جهت اقبال مخاطبان برداشته‌اند اما متأسفانه در ایران مطبوعات محلی چندان مورد توجه نبوده و به نوعی کارکرد آن‌ها با نقص همراه است.

مطالعات نشان می‌دهد که نداشتن تمرکز در یک محدوده‌جغرافیایی،

بزرگ‌ترین مشکل نشریات محلی است و ایجاد این تمرکز جغرافیایی در نشریات محلی، اولین گام برای درک حرفه‌ای این نشریات است.

مهم‌ترین ارزش خبری در مطبوعات محلی، بعد جغرافیایی انتشار خبر است

مینو بدیعی، مدرس روزنامه‌نگاری در این‌ باره معتقد است: مهم‌ترین ارزش خبری در مطبوعات محلی، بعد جغرافیایی انتشار خبر است. توجه به رقابت با مطبوعات سراسری و ملی فکر اشتباهی است که متأسفانه در میان برخی اهالی مطبوعات محلی کشور دیده می‌شود؛ یک نشریه محلی باید نقد توسط آنها موجب به گونه‌ای فعالیت کند که نیاز مخاطب محلی خود را به طور کامل برطرف کند و احتیاج به جذب مخاطب جدید، در نتیجه توزیع در پایتخت نداشته باشد. وی با تأکید بر این که یکی از اهداف و رسالت‌های مهم نشریات محلی، طرح مسائل، مشکلات، اخبار و رویدادهای مربوط به منطقه خودشان است، اظهار کرد: رویکرد نهایی مطبوعات محلی در جهان، در بازتاب اخبار و رویدادها، از

دیرپاز حوزه جغرافیایی خودشان بوده است. وی انتشار ویژه‌نامه‌های رایگان مربوط به استان‌های مختلف را توسط مطبوعات سراسری کشور، اشتباه دانست و افزود: نشریات محلی باید جای کار داشته باشند تا بتوانند رشد کرده و خلأ نشریات، در منطقه جغرافیایی خود را جبران کنند. تنها در این صورت است که مطبوعات محلی می‌توانند برای یکدیگر به الگو تبدیل شوند.

برخی کارشناسان نیز معتقدند که نسبت آگهی‌های موجود در مطبوعات محلی به گونه‌ای است که آن‌ها باید از روابطی دوستانه با سازمان و ادارات دولتی برخوردار باشند، در غیر این صورت قرار گرفتن در لیست سیاه مانعی برای تداوم کار یک نشریه خواهد بود. بدین ترتیب مهم‌ترین مسیر درآمدزایی مطبوعات محلی خودبه‌خود به عنوان مانعی اساسی برای طرح انتقادهای اصولی نیز درآمده است. به گفته آن‌ها، در این رابطه انعکاس مطلوب اخبار سازمان‌های دولتی می‌تواند به عنوان امتیاز یا اولویتی برای آن‌ها تلقی شود که متأسفانه این امر در پاره‌ای از موارد به روابط ناسالم در میان مطبوعات و برخی از روابط عمومی‌ها نیز منجر شده است که در صورت بی‌توجهی می‌تواند به مشکل پیچیده‌ای منجر آمده و همه مطبوعات را تحت شعاع قرار دهد.

*** تأمین هزینه‌های مالی به تنها دغدغه نشریات محلی تبدیل شده است**

محسن کوهراد، مدیر مسئول یک ویژه‌نامه محلی هم در این باره می‌گوید: نشریات محلی به عنوان نشریات بومی، نسبت به نشریات سراسری، از اقبال مردمی بیشتری برخوردارند اما به دلایلی از جمله ضعف بنیه اقتصادی وضعیت مطلوبی ندارند و این امر موجب شده نتوانند رسالت و کارکرد اصلی خود را انجام دهند. وی افزود: متأسفانه این نشریات به دلیل همین مشکلات، برای تأمین هزینه‌های مالی‌شان علایق یکسری از گروه‌ها، دسته و بنگاه‌های اقتصادی را برپیکری می‌کنند که طبیعتاً به علایق و خواسته‌های مردم تفاوت دارد. به گفته وی، حتی بعضی از اوقات این نشریه‌ها در قالب بولتن چند سازمان و اداره چاپ می‌شوند، در صورتی که اگر وضعیت اقتصادی این نشریه‌ها از طریق حمایت‌های وزارت فرهنگ و ارشاد یا اقبال بیشتر مردم به آن‌ها یا چاپ آگهی‌ها بهبود یابد، نشریات و مطبوعات

مطبوعات شهرستان‌ها در مقایسه با مطبوعات سراسری مجبورند خطوط قرمز بیشتری را رعایت کنند، به همین دلیل انجام فعالیت در تنگنا قرار می‌دهد و به همین دلیل این مطبوعات مجبور به حذف برخی از اخبار بر اساس منافع‌شان می‌شوند.

محلی به وضعیت ایده‌آل نزدیک‌تر خواهند شد.

*** کشور فاقد یک الگوی قوی و منسجم برای روزنامه‌های محلی است**

پیمان بهادری، روزنامه‌نگار، نیز در این باره معتقد است: در کشور ما یک الگوی قوی و منسجم برای روزنامه‌های محلی وجود ندارد. وی افزود: ما در کشور تعدادی روزنامه قوی و مطرح داریم که سایر روزنامه‌ها از آن‌ها تقلید می‌کنند. روزنامه‌های محلی هم از این قاعده مستثنا نبوده و به دلیل نداشتن الگو، از روزنامه‌های سراسری تقلید می‌کنند. این روزنامه‌نگار وجود خطوط قرمز متعدد و ضعف اقتصادی را از مشکلات نشریه‌های محلی دانست و اظهارنشان کرد: مطبوعات شهرستان‌ها در مقایسه با مطبوعات سراسری مجبورندخطوط قرمز بیشتری را رعایت کنند، به همین دلیل انجام نقد توسط آنها موجب درگیری شده و گره خوردن این مساله به بحث آگهی‌ها و مسائل مالی، نشریه‌های محلی را بیشتر در تنگنا قرار می‌دهد و به همین دلیل این مطبوعات مجبور به حذف برخی از اخبار بر اساس منافع‌شان می‌شوند. از سویی مطالعات نشان می‌دهد مطبوعات محلی برای جلب اعتماد مخاطبان خود باید نکات کوچک مردمی را بیش از هر خبر و مطلب دیگری مورد توجه قرار دهند و به جتال‌های جهانی کاری نداشته باشند، چرا که انعکاس اتفاقات محلی در این نوع از مطبوعات، به هویت محلی و انسجام و وحدت در جوامع ملی منجر می‌شود.

علی‌اصغر کیا، مدیر گروه ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی نیز با تأکید بر این که کارکرد مطبوعات محلی و سراسری در کشور ما آمیخته شده است، اظهار کرد: اغلب نشریات محلی، به دلیل مشکلات مالی سعی می‌کنند با حضور در پیشخوان روزنامه‌فروشی‌های پایتخت مخاطب بیشتری جذب کرده و توان مالی خود را افزایش دهند. وی افزود: یکی از نقش‌های مطبوعات محلی هویت بخشی به مردم منطقه یا شهر خودشان است. اگر هویت را به معنای ایجاد تعلق نسبت به منطقه یا شهر خود بدانیم، مطبوعات محلی می‌توانند در این زمینه بهترین کارکرد را داشته و بسیار تأثیرگذار باشند.

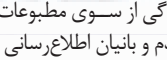
برخی کارشناسان نیز معتقدند که فرافکنی و بی‌توجهی به مشکلات و مسائل ملموس مردم استان در مطبوعات محلی، به دلیل وجود سانسور و نبود آزادی برای آگاهی‌اندردست و بی‌اساس است. آن‌ها اعتقاد دارند که خبرنگاران باید در کسوت یک کارآگاه، مسائل و مشکلات شهر یا استان را با سماعت بی‌گیری کنند، ضمن اینکه مطبوعات محلی برای آگاهی‌رسانی به مسائل محلی و منطقه‌ای باید درجه‌ای از ریسک‌پذیری را نیز تحمل کنند.

وجود مشکلات اقتصادی دلیل نپرداختن مطبوعات محلی به مسائل منطقه‌ای است.

مخاطب بن‌مایه

پایدارک رسانه

همدان‌پایم: همدان این کهن شهر ایران زمین- پایتخت تاریخ و تمدن- از تمدن و فرهنگ‌دوستی کم و کاستی نداشته است، پس راهی نزدیک‌تر از جوامع دیگر برای رسیدن به هدف و همراهی تمام مردم در پیش خواهد گرفت. پایداری رسانه‌ها بر اساس علاقه‌مندی و درک مردم شکل می‌گیرد. توجه به نیازها و چالش‌های

تاهره موش

زندگی از سوی مطبوعات، راهی مناسب برای نزدیکی و تعامل بیشتر مردم و بنابیان اطلاع‌رسانی نوشتاری در استان است. مطبوعات به طور عام وظیفه راهبری و هدایت و آموزش افکار عمومی را بر عهده دارند که در این زمینه مطبوعات همدان به گونه‌ای مطلوب فعالیت کرده‌اند و آنچه که در محافل آکادمیک روزنامه‌نگاری به توسعه تعبیر می‌شد در مطبوعات همدان قابل تعریف و ردیابی است.

مسئولان باید جایگاه مطبوعات را به رسمیت بشناسند و به عنوان نقشی که در سرعت بخشی برای رسیدن به توسعه بر عهده دارند نقش خود را ایفا نمایند.

در دنیای کنونی با وجود پیشرفت‌ها و دستیابی به تکنولوژی برتر؛ کسب اطلاعات موفق در خصوص وضعیت سیاسی، اجتماعی و امنیتی بسیار دشوار است و در عین حال ضروری.

خبرنگاران از مهره‌های اساسی این مهم به شمار می‌روند یک خبرنگار باید قدم به قدم حوادث در حوزه کاری خود کاملاً بی‌طرفانه و همواره در کسب اعتماد و اعتمادسازی بین خود و مردم تلاش و حرکت کند و تحلیل‌های خود را به صورت کامل ارائه دهد. خبرنگاران چشم بینای جامعه جهانی هستند و مسیر کلی جامعه را می‌توان به وسیله آنها ترسیم کرد. خبرنگاران با حضور در بحران‌های جهانی نقش خود را ایفا کرده و اخبار و روایت‌های درست‌ی از اتفاقات جهانی به مخاطبان اقضا نقاط جهان ارائه می‌دهند. یک خبرنگار باید از ویژگی‌هایی چون ذوق و استعداد خبری، تیزهوشی، سرعت عمل، امانداری، کشف حقایق و حفظ ارزش‌های فردی و اجتماعی برخوردار باشد. به ادعان بسیاری از کارشناسان، مطبوعات همدان با توجه به قدمت بیشتر، از سطح کیفی و محتوایی بی‌نظیرتری برخوردار است و دلیل اصلی بی‌کیفیتی و عقب‌ماندگی مطبوعات همدان نبود کادر تخصصی و حرفه‌ای شخص است. چه‌سا افرادی که به عنوان خبرنگار در بیشتر مطبوعات همدان فعالیت می‌کنند از آموزش‌های حرفه‌ای و تخصصی رشته خبرنگاری بی‌بهره‌اند؛ چرا که شماری از این خبرنگاران به شکلی اتفاقی و بعضاً به صورت سنتی به آن می‌پردازند.

در جامعه مطبوعاتی، مطبوعات برای اطلاع‌رسانی تنها متکی به خبرنگار نیستند. افراد مختلفی تلاش می‌کنند تا آنچه خبر نامیده می‌شود و انواع دیگر آن که گزارش، تحلیل، یادداشت، مصاحبه و… را در بر می‌گیرد، آماده و منتشر شود.

در کنار خبرنگار، همکاری خبرنگاران با تایپیست‌ها، ویراستاران، صفحه‌آرایی‌ها و… چاپ خبر در رسانه‌های مکتوب را باعث می‌شود که پس از انتشار گروهی به نام موزعان وظیفه توزیع دسترنج این مجموعه را به عهده دارند.

همانگونه که خبرنگاران با مشکلات و دغدغه‌های فراوانی دست و پنجه نرم می‌کنند سایر عوامل فرآیند چاپ یک روزنامه از این قاعده مستثنا نیستند. به ویژه در استان همدان نداشتن وضع مناسب اقتصادی به نوبه خود عاملی است که آنان را از ادامه راه و داشتن انگیزه‌ای برای ارتقای سطح علم و دانش و تخصص خود باز می‌دارد. همچنین نداشتن امنیت شغلی و بیمه، دستمزد کم، سختی تأمین مسکن و نبود حمایت‌های نهاده‌ا و ارگان‌های دولتی از این قشر زحمت‌کش صبور که بی‌همچ‌دانشانه در مسیر رسالتی که بر عهده دارند گام برمی‌دارند به این امید که افکار و آذهان عمومی را متوجه واقعیات و رخ داده‌ای پیرامون خود کنند.

از همین رو از دستگاه‌های مربوط خصوصاً وزارت ارشاد انتظار می‌رود مطبوعات را بیش از بیش مورد حمایت خود قرار دهند و از دغدغه‌ها و مشکلاتی که همواره فرا روی آنهاست از جمله نادیده انگاشستن، بی‌حرمتی و گاهاً با دیده مغرضانه به این قشر نگرستن با تدابیری مناسب بکاهد و متولیان امر در زمینه تربیت نیروی انسانی متعهد و متخصص تلاش کنند و در تأمین نیاز مالی و آینده‌ای درخشان اقدامات اساسی صورت دهند. به امید آن روز.

در پایان مقدمه مراد سالروز شهادت محمود صارمی خبرنگار ایرنا به دست طالبان و روز ارزشمند اجتماعی، روز حق‌گویی و حق‌جویی و روز پاسداشت قلم بر همه صاحبان اندیشه و قلم گرمی باد.

۱۶ مرداد ۱۳۹۱
تازه‌های روز خبرنگار

9

۱۶ مرداد ۱۳۹۱
تازه‌های روز خبرنگار

8